

ŠKOLNÍ ČASOPIS

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmnm.cz>

číslo 68 - květen 2012

PUCLÍK

ZÁKLADNÍ ŠKOLA NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ, VRATISLAVOVO NÁMĚSTÍ 124

DEN ZEMĚ

SE LETOS OPRAVDU POVEDL...

STR. 26

PÁR SLOV ÚVODEM

Právě se vám do rukou dostal předposlední Puclík letošního školního roku. Máme za sebou celou řadu zajímavých akcí a událostí, které jsme nemohli opomenout, a tak jsme číslo naplnili především vašimi zážitky. A některé byly opravdu parádní a netradiční...

Namátkou připomeneme třeba koncert, který pro nás uskutečnil zpěvák Petr Bende, nocování ve škole s panem Andersenem, jež si vychutnali žáci čtvrtých tříd, podvečerní čtení, na kterém jsme přivítali herce Sašu Rašilova a nebo řadu exkurzí, na nichž jste poznávali nová místa...

Určitě si také nenechte ujít vyprávění naší redaktorky Leony Vedmochové z 8.B o její cestě do daleké Guatemala na americkém kontinentě. Zážitky to musely být úžasné, a tak se s námi o své dojmy, ale také o obrázky z této cesty Leona ochotně podělila...

Do konce školního roku, který už je opravdu na dohled, se s Puclíkem setkáte ještě jednou. Připravujeme závěrečné číslo, které bude již tradičně patřit vašim školním výletům a do rukou se vám dostane v samém závěru června. Letos budou výlety sice kratší, ale to neznamená, že nebudou zajímavé a zábavné. Proto vyzýváme všechny třídy:

NAPIŠTE NÁM O SVÉM VÝLETU!

Byla by velká škoda, kdyby právě vaše třída ve výletovém zpravodajství chyběla. Jistě se v každém kolektivu najde někdo šikovný, kdo vaše zážitky popíše a předá naší redakci. A nezapomeňte na fotky, bez těch je článek jen takovým půlčlánkem.

Přejeme vám všem příjemné počteníčko...

Redakce

AKCE A UDÁLOSTI NEJBLIŽŠÍHO OBDOBÍ

- 22. 05. 2012 MISS 1.ZŠ
zábavné odpoledne pro žáky 6.-9. tříd
- 01. 06. 2012 Mezinárodní den dětí

PUCLÍKOVA ŠUŠKÁRNA

- 9.A si našla novou zábavu. Hrají teď ve volných chvílích zajímavou hru, která by se dala nazvat „Je celkem fuk, co se zničí, hlavně když to pěkně fičí“. A ono jim to opravdu skvěle fičí! Jenže každá hra jednou skončí a ta jejich se docela prodražila. Dovádění se špinavým míčkem ve třídě ozdobilo všechny stěny i strop rozkošnými černými fleky, takže místnost se musela znovu vymalovat. Za jejich peníze samozřejmě. Rozkopačné odpady z umyvadel na chlapec-kém WC přišly taky na pěkné peníze a rozlámaná skříňka v šatně jim vynesla docela hezký účet za opravu. Suma sumáru – zábava za několik tisíc korun. A tak nám 9.A za své peníze školu průběžně opravuje. No, jen tak dál. Ještě bychom potřebovali opravit střechu, vyměnit dveře, spravit fasádu a podlahy už by taky údržbu uvítaly. Takový sponzor se fakt hodí...
- Krásnou baletní kreaci předvedla nedávno paní učitelka Poláčková při odchodu ze sborovny. Na čerstvě vytřené vlhké podlaze se jí smekla nožka a s elegancí sobě vlastní předvedla ukázkový provaz, za který by se nemusela stydět žádná profesionální baletka. Nadšené publikum jí okamžitě přispěchalo na pomoc, takže ji z podlahy zvedala paní uklízečka, pan učitel Směkal a také pan učitel Matejka, který byl tím výkonem natolik okouzlen, že ji chtěl v náručí odnést až dolů do knihovny. Ale paní učitelka svoji kreaci zvládla dokonale, takže odešla po svých a naštěstí zdravých nohách...
- Skutečné překvápko zažila Liba Pleskačová z 8.C, když před několika dny kráčela ráno do školy. V průjezdu před šatnou se na ni na podlaze smála tisícovka! Liba bankovku odnesla do ředitelny a udělala tím obrovskou radost její majitelce, která peníze vytrousila při vytahování klíčů z kapsy. Je moc fajn vědět, že jsou mezi námi poctiví a charakterní lidé. Liba mezi ně určitě patří...

OBSAH

▪ Pár slov úvodem	2
▪ Co nás čeká	2
▪ Puclíkova šuškárna	2
▪ Broučkování	3
▪ Na koncertu s Petrem Bende	4
▪ MISS 1. ZŠ 2012	5
▪ Noc s Andersenem letos počtvrté	6
▪ Čarodějnické vyučování	7
▪ Vyzvídali jsme	8
▪ Všeználek to ví... ..	12
▪ 7.C se už nebojí fyziky	13
▪ Anketa	14
▪ Výchovní koncert	15
▪ Sloupečky	16
▪ Guatemala je úžasná země	18
▪ S Ezopem proti drogám	21
▪ Žakovská knihovna - Pozvánka	22
▪ Speciálky soutěžily	23
▪ S policisty o dopravě	23
▪ Hlavně nezapomenout kinedryl	24
▪ Máme doma zvířátko	25
▪ Ekofanda	26
▪ Upřímné slzy	33
▪ Když se setmí... ..	34
▪ Podvečerní čtení	36
▪ Praha se nikdy neokouká	38
▪ OfficeArena 2012	41
▪ Pátáci opět v knihovně	41
▪ Okénko ZŠ Slavkovice	42

BROUČKOVÁNÍ

Ve čtvrtek 22. března 2012 se na přístavbě naší školy uskutečnila akce pro budoucí prvňáčky a jejich rodiče, která byla stejně jako zápis do první třídy motivovaná obrázky a příběhy z knihy Broučci.

Děti se nejprve rozdělily na skupiny. V přízemí zůstala skupinka, která začala matematikou. Tuto skupinku přivítala paní učitelka Truksová. Děti si vyzkoušely, co je čeká v příštím školním roce. Naučily se hlásit o slovo, počítaly do deseti a hrály si s pomůckami, které pro ně paní učitelka připravila. Hlásily se a předháněly se v tom, co už dnes umí. Učily se pracovat v lavicích i ve skupinkách a společně si zahrály i pohybovou hru. Rodiče spokojeně přihlíželi ze zadních židliček a sledovali své ratolesti při práci. Na závěr dostaly děti obrázek a velkou jedničku s hvězdičkou.

Po skočení práce se skupinky prohodily. V prvním patře čekala na děti paní učitelka Buchtová a začala zábava s písmenky. I tady se děti naučily hlásit a nevykřikovat, hrály si s kartičkami a obrázky a vyhledávaly písmenka podle zadaného úkolu. Učily se pracovat v lavici, odpovídaly na otázky a pracovaly ve skupině u tabule. Rodiče mohli sledovat, jak se všem práce daří. Na závěr si děti odnesly odměnu a zároveň pozvání na další akci, která se uskuteční 4. května 2012.

Mgr. Ivana Fousková

Ve čtvrtek 10. května 2012 se v 15.00 hodin sešli na přístavbě naší školy budoucí prvňáčci se svými rodiči. Konalo se další Broučkování. Nejprve si děti poslechly pohádkovou básničku o broučkovi, kterého zranila kapka vody a rozbolela ho hlava. Děti zkoušely vymýšlet, jak mu v nemoci pomoci. Broučkovi v pohádce pomohli kamarádi, a tak se všichni dali do vyrábění broučků – kamarádů.

Dětem byli velkými pomocníky jejich rodiče a práce šla všem dobře od ruky. Děti si broučky odnášely domů na památku a vysloužily si za odměnu obrázek dalšího kamaráda broučka. Poslední setkání před vstupem do školy se uskuteční 14. června v 15.00 hodin na přístavbě naší školy. Bude se jednat o informační schůzku - tentokrát pouze pro rodiče budoucích prvňáčků.

Mgr. Jaroslava Truksová

Mgr. Ivana Fousková

NA KONCERTU S PETREM BENDE

Ve středu 14. března 2012 se kreslárna naší školy zaplnila do posledního místečka žáky 1.-5. ročníku. Svůj koncert si pro děti připravil zpěvák a hudebník Petr Bende.

Kreslárnou zněla první písnička a pak následovaly otázky dětí. Po písničce byla opět spousta rukou nahore a Petr Bende trpělivě odpovídal na různorodé otázky dětí, které nebraly konce. Dověděli jsme se spoustu zajímavostí z jeho života a jeho umělecké dráhy. Zajímavé bylo i vyprávění o vztahu Petra Bende k našemu městu. Děti se dověděly, že se naučil lyžovat na naší sjezdovce a má u nás i spoustu přátel.

Písničky s kytarou se střídaly s chvilkami vyprávění a na závěr se do programu zapojila Julinka Mičková, která si na pódiu vystříhla Tři tambory a podala pěkný výkon, za který sklídila ohromný potlesk. Hodina písniček uplynula a přiblížil se konec koncertu. Mezi zpěvákem a publikem panovala bezvadná atmosféra. Petr Bende si všechny získal svým výkonem, výběrem písniček i tím, že si dokázal s dětmi pěkně povídat.

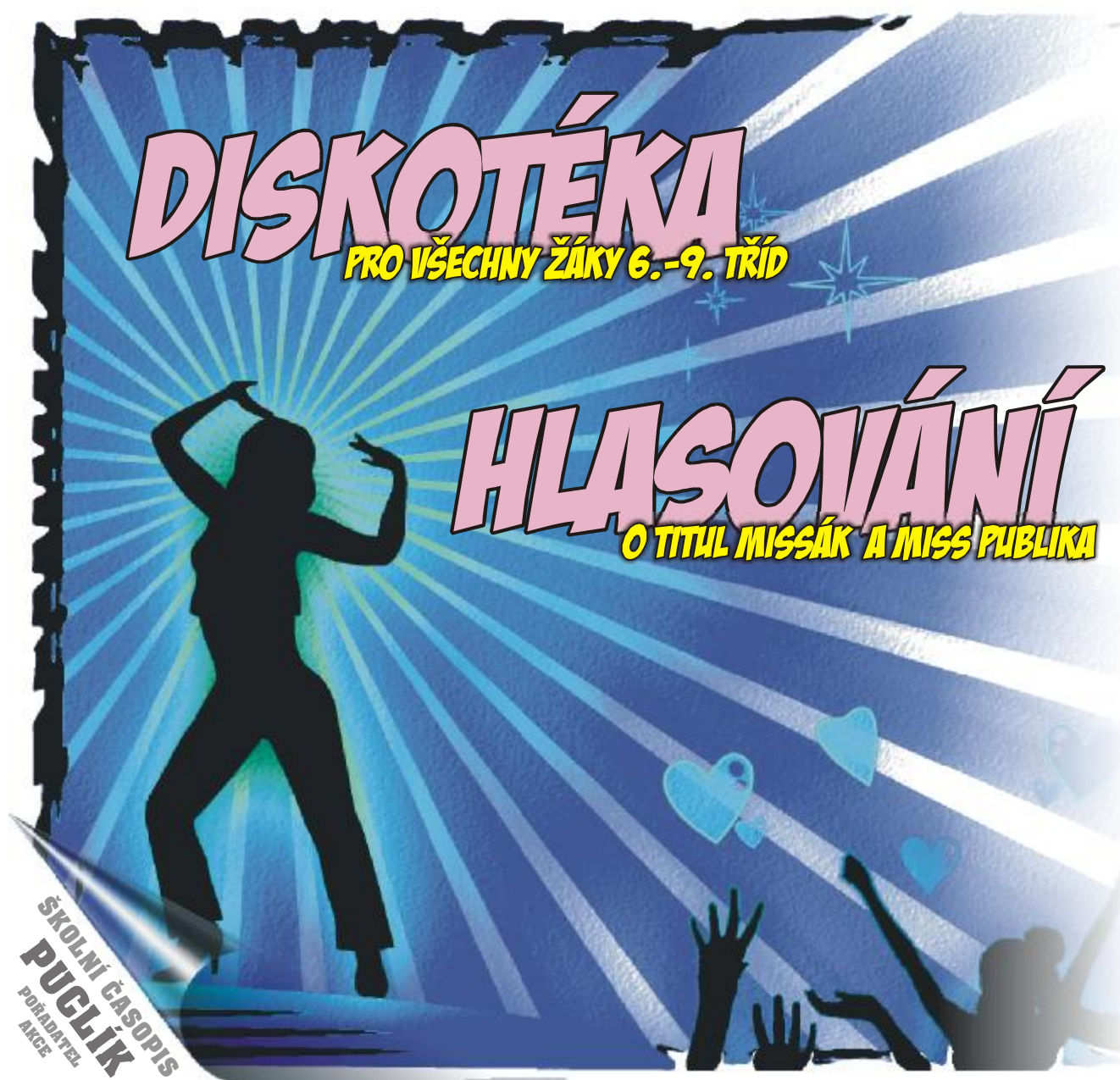
O perfektní zvuk a světla se postaral Láďa Mošner. Všichni poděkovali za nádherný zážitek ohromným potleskem. Na konci svého vystoupení připravil Petr Bende autogramiádu a děti si na památku odnášely domů podepsané fotografie.

MISS I. ZŠ

SOUTĚŽ PRO DÍVKY 7.-9. TŘÍD

2012

22. KVĚTNA 2012 - 15.30 HODIN
KULTURNÍ DŮM NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ

NOC S ANDERSENEM

Mgr. Pavlína Poláčková

LETOS POČTVRTÉ

Jedná se o celonárodní akci, která překročila hranice našeho státu, a její letošní v pořadí už dvanáctý ročník měl rekordní účast – 61 767 dětí i dospělých. Naše škola se do ní zapojila letos již počtvrté...

Dobrodružný podvečer, večer, noc a také kouzelné ráno čekalo všechny zájemce z řad žáků čtvrtých tříd, kteří se sešli v pátek 30. března ve 20.00 hodin před budovou školy na Vratislavově náměstí. Hráli si, soutěžili, tvořili a samozřejmě četli pohádky dánského pohádkáře Hanse Christiana Andersena. Nechyběla ani tradiční stezka odvahy, která byla letos v režii školního ducha Anetáka a kostlivce Lidumila ☺.

Poděkování patří nejen paní učitelce Buchtové i Machové, které s námi nocovaly a bez nichž by se tato akce neuskutečnila, ale i Anetce Dufkové s Lídou Švandovou, které nás provázely po temných zákoutích školy, a samozřejmě maminkám, díky nimž čekala na všechny v sobotu ráno prvotřídní snídaně ☺. Jak vnímali noc ve škole její účastníci, si můžete přečíst v následujících příspěvcích.

Noc s Andersenem se mi líbila. Strašidel jsem se nebál. Duch byl vidět, ale to černé strašidlo jsem nevěděl, co je. Nakonec se z toho vyklubala kostura. Hrozně jsem se lekl, když na mě z výšky spadl Pat a Mat. Jediné, co mi vadilo, že jsme šli spát až po půlnoci a vstávali už v půl sedmé. Tak jsem doma ještě spal.

Autor neznámý, 4.A

Noc s Andersenem se mi líbila, nejvíc stezka odvahy. Docela jsem se ají bála a nejvíc mě vylekaly kosti. Bílej duch mě taky postrašil, když se na mě sápal ze všech koutů. Když jsem došla ke smrtce, tak jsem ji překročila a ona mě chytila za nohu a strašidelným hlasem se zeptala: „Kolik vás tam dole ještě je?“ Když by to bylo podruhé, tak bych zase šla...

Autorka neznámá, 4.A

Mně se líbilo úplně všechno, ale nejlepší byla stezka odvahy. Cestou jsem potkala dvě strašidla – kostru a ducha. Líbila se mi tlačítka na interaktivní tabuli, kde jsme měli kvíz o Andersenovi. Nemám nic, co se mi nelíbilo, byla to švanda.

Jarmila Příhodová, 4.A

Večer byla stezka odvahy, po škole svítily jen svíčky, bafali na nás kostlivci a bubáci. Spát jsme šli až po půlnoci. Když jsem přišel v sobotu ráno domů, lehl jsem si do postele a usnul, tak byla Noc s Andersenem vyčerpávající ☺.

Arne Němec, 4.B

Asi ve 22 hodin jsme šli do knihovny, kde začínala stezka odvahy. Docela jsem se bála, byly tam totiž bafáky. Když všichni došli, bylo už kolem půlnoci, tak jsme se umyli, vyčistili si zuby a zalezli do spacáku.

Paní učitelka nám ještě četla o neposlušném klukovi, který spadl z nebe. Ráno jsme byli všichni nedospalí. Mně se to moc líbilo, hlavně stezka odvahy.

Eva Pelikánová, 4.B

ČARODĚJNICKÉ VYUČOVÁNÍ *Mgr. Jaroslava Truksová*

V pondělí 30. dubna 2012 se opět po roce slétlo na přístavbu naší školy spousta čarodějnic, čarodějů, ježibab a ježidědků...

My ve 3.A jsme čarodějnické vyučování zahájili povídáním o čarodějnicích a zvolili jsme královnu čarodějnic letošního sletu. Ta měla tu čest zahájit slet čarodějnickým tancem. Soutěžili jsme ve vymýšlení synonym ke slovu čarodějnice. Povídali jsme si také o pohádkách a dětských filmech, kde vystupují čarodějnice.

Společně jsme se naučili čarodějnickou písničku a moc se nám líbila pohádka o obrovi, který si přál být velký jako obyčejný člověk. A kdo mu v tom pomohl? Samozřejmě čarodějnice. Tu jsme šli ven malovat křídami na chodník. Taky jsme si ukuchtili čarodějnickou svačinku - párečky s nožičkami polité krví. To byla dobrota...

Nebyli bychom správní čarodějníci, kdybychom nezkusili kouzlit, takže na závěr i na malé čarování došlo.

VYZVÍDALI

TENTOKRÁT PANÍ UČITELKA

JSME

VIERA BUCHTOVÁ

- jako malá holčička žila nějakou dobu s rodiči na Kubě, kde tatínek pracoval
- do svých patnácti let bydlela na Slovensku
- mezi její největší záliby patří příroda a zahrada
- moc ráda spí, to jí jde opravdu dobře
- kdyby to bylo možné, chtěla by umět létat
- nejčastěji ji potkáte ve svetříku a v kalhotách, ale úplně nejraději nosí tepláky a tričko, i když se nevyhýbá ani elegantnímu oblečku
- vždycky toužila po spokojené rodině a tenhle sen se jí splnil
- už od útlého dětství věděla, že jednou bude učitelkou
- na lidech nejvíc ocení, když jsou ohleduplní
- nesnáší lhaní a lidi, kteří jsou falešní
- strašně nerada ráno vstává
- dovolenou nejraději tráví se svojí rodinou v teple a na místech, kde není moc lidí
- nevěnuje se moc cestování, navštívila Bulharsko, Chorvatsko, Itálii a již zmíněné Slovensko a Kubu
- nejoblíbenější:

film	staré pohádky
skupina	žádná konkrétní, záleží na náladě
zpěvák	nikdo konkrétní, záleží na náladě
kniha	žádná konkrétní, záleží na náladě
jídlo	to, které nemusí sama uvařit
barva	žádná konkrétní, záleží na náladě

Úvodem bychom se rádi zeptali na původ vašeho křestního jména Viera, které se přece jen liší od tradičního českého Věra.

Narodila jsem se na Slovensku a mohou za to úřady. Oba rodiče pocházeli z Nového Města, ale otec byl důstojník, a proto bydleli v Martině na Slovensku, kde otec učil na vysoké vojenské škole. Bratr se na Slovensku narodil také, ale je Karel a ne Karol, protože mu to otec zařídil. Já měla být také Věra, ale otec nebyl doma a máma úřady nepřesvědčila - že prý jsme na Slovensku, tak musím být Viera.

Jak dlouho už učíte na naší škole? Učila jste i na nějaké jiné škole?

Začínala jsem na malotřídce ve Věcově. Když se mi narodila dcera Michaela, dostali jsme byt v Herálci a já nastoupila na ZŠ v Kameničkách.

Když se mi měla narodit druhá dcera Gabriela, vrátili jsme se do Nového Města a já po mateřské nastoupila na naši školu (1993) a od té doby učím tady.

Myslíte si, že jste přísná učitelka, nebo taková normální a pohodová.

To asi musí posoudit jiní, já si myslím, že normální a pohodová, ale i přísná. Každý učitel by měl být i přísný.

Jaká jste byla žákyně, když jste ještě seděla ve školní lavici?

Myslím, že jsem byla hodná holčička ☺.

Když jste byla malá, chtěla jste být učitelkou, nebo jste měla i jiné sny a plány?

Vždy, co si pamatuji, jsem chtěla být učitelkou. I naše matikářka na základní škole mi říkala: „Ty budeš učitelka.“

Učíte děti na prvním stupni – který z předmětů se vám učí nejlíp, na který se nejvíc těšíte?

Já měla vždy ráda matematiku a přírodovědu a to mi asi zůstalo.

Co vám připadá na učitelské profesi nejobtížnější?

Zregenerovat psychické síly. Musím přiznat, že s přibývajícím věkem, nebo čím to je, na to potřebuji více času.

Příští rok budete učit v první třídě. Těšíte se na prvňáčky? Co máte na dětech, které se stanou novými školáky, nejraději?

Těším se. Těším se na každou první třídu. Děti ještě mají touhu poznávat a nebrat školu jako zlo, i když ne všechny. Člověk vidí ten úžasný pokrok, co během roku udělají.

Co byste chtěla, aby se na naší škole změnilo? Co zde postrádáte?

Myslím, že škola se modernizuje. Momentálně postrádám větší prostor ve třídě, jsme zvyklí pracovat i mimo lavice. Rozměry školy bohužel nezměníme, ale zase je krásná...

Které předměty vás ve škole bavily a které naopak?

Už jsem zmiňovala, že jsem měla ráda matematiku a příro-

dovědu. Chodila jsem i do matematického a přírodovědného kroužku. Nejhorší byla asi chemie.

Kdybyste mohla něco na českém školství změnit, co by to bylo?

Aby naše školství získalo na prestiži.

Ovládáte nějaké ruční práce, nebo je nemáte ráda?

Ruční práce, když potřebuji, ovládám ☺.

Které roční období máte nejraději?

Mám ráda všechna roční období. Každé je jiné, něčím krásné, ale musí být hezky. Mám ráda slunce...

Jste zahrádkářský nebo domácí typ?

Jsem ráda doma a miluji zahradu. Mám oboje, postavili jsme si dům a to je spojení domova se zahradou.

Čemu byste dala přednost? Posezení u hezké knihy, sledování oblíbeného filmu, procházce v přírodě nebo výletu do ZOO?

Po procházce v přírodě bych si dala posezení s rodinou u pěkného filmu.

Jak si představujete ideální dovolenou?

Společně s rodinou, mimo velkého počtu lidí, za slunečného počasí.

Existuje něco, co byste ráda změnila, ale nemůžete?

Chtěla bych, abychom nemuseli sledovat tolik tragických událostí.

Kde jste byla v životě nejdál od svého bydliště?

Nejdál jsem byla na Kubě, kde otec pracoval. Bohužel nemám žádné vzpomínky, nic si nepamatuji, protože jsem byla maličká. O pět let starší bratr je na tom lépe, on tam začal chodit do české školy.

Kterou zemi byste moc ráda navštívila a proč zrovna ji, co vás na ní láká?

Ráda bych se podívala zpět na Kubu, znám ji jen z diapozitivů a vyprávění. Prohlédnout si místa, kde jsem se fotila, to mě láká...

Je naopak nějaká země, po které vůbec netoužíte?

Nebránila bych se podívat do jiných zemí, pokud by tam ovšem zrovna neválčili.

Máte doma nějaké zvířátko, domácího mazlíčka nebo jaké zvíře byste chtěla, kdybyste k tomu měla podmínky? Jaký máte vztah ke zvířatům?

Mám ráda zvířata, a pokud bych nějakého mazlíčka měla, stal by se určitě rovnocenným členem rodiny.

Měla jste v dětství nějakou hračku, na kterou dodnes vzpomínáte?

Nepamatuji si, že bych měla nějakou oblíbenou hračku, všechny panenky a plyšáky jsem opatrovala stejně. Hrozně

ráda jsem hrála karty nebo s bráchou stolní hokej. Nejraději jsem chodívala ven, kde jsme hráli spoustu her.

Co děláte o prázdninách, když nemusíte opravovat sešity a připravovat se na vyučování?

Volný čas si najdu i mezi sešity a přípravami. Ráda chodím do přírody, pracuji na zahrádce, něco si přečtu a hlavně hrozně ráda lenoším ☺.

Je nějaké jídlo, které se na vašem stole nemůže objevit?

Na rozdíl od dětství sním asi všechno. Nemusím mořské potvory a nelákají mě speciality typu žabí stehýnka, šneci a podobně.

Podářilo se vám v životě splnit si nějaký sen, po kterém jste hodně dlouho toužila?

Chtěla jsem mít rodinu a mám. Chtěla jsem být učitelkou a jsem. Nemám zas tak nesplnitelné sny. A to skutečné snění je krásné, i když se třeba nesplní...

Jaký máte vztah k přírodě?

Velmi kladný, dodává mi energii a je tam neuvěřitelné množství krásy, i když dovede být krutá.

Jaký je váš vztah k moderní technice a trendům současné doby? Co vy a počítač, internet, mobilní telefon s milionem funkcí, digitální fotoaparát, navigace v autě, facebook...?

Všechno jsou to dobří pomocníci, ale nesmějí se stát našimi pány. Někdy mi připadá, že nás ovládají. Moc jim nerozu-

mím, a tak z nich mám respekt. Doma mi říkají, nesmíš se toho bát, je to jen stroj, ale já si stejně myslím, že ví, že ho nemám ráda.

Působíte dojmem velice klidného člověka. Je ale něco, co vás dokáže opravdu rozčílit na maximum?

Já se rozčílit umím. Nejvíce mě rozohní bezohlednost, podlost a nespravedlivost.

Jezdíte autem – tedy jako řidič?

Jako řidič funguji, jenom když opravdu musím. Teď už mám doma řidiče tři, tak jsem dlouho nemusela ☺.

Jaká se vám líbí hudba? Máte oblíbeného zpěváka nebo skupinu, které posloucháte nejčastěji?

Hudbu mám ráda všeho druhu, záleží na momentální náladě. Miluji ticho.

Který film jste viděla nejvíkrát v životě a kdykoliv se na něj podíváte znovu? Čím vás tak okouzlil?

Nejsem zase takový filmový divák. Musím se přiznat, že často usínám i u dobrého filmu, který se mi líbí a je plný skrytých vtipů.

Co byste si s sebou určitě nezapomněla vzít na pustý ostrov?

Pro mě milou osobu...

Existuje nějaký životní sen, který se vám doposud nesplnil?

Sním ráda, snít je krásné...

Dokážete nic nedělat a jen tak si zalenošit? Povede se vám to někdy?

To dokážu, najdu si na to vždy nějakou výmluvu ☺. Jen tak nic nedělám a poslouchám svět jako z dálky...

Co považujete ve svém životě za největší úspěch?

Mám dvě dcery a hodného manžela...

Máte nějaký oblíbený televizní pořad nebo seriál? Na co se ráda díváte?

Sledujeme většinou sportovní přenosy, nejsem pánem našeho dálkového ovladače ☺.

Kdybyste se mohla stát nějakou pohádkovou postavou, kterou byste si vybrala?

Chtěla bych být čarodějnice, abych uměla kouzlit. Nebo princezna Arabela s kouzelným prstenem.

Čtete časopis Puclík? Pokud ano, co se vám na něm líbí a co byste mu naopak vytkla nebo poradila, aby dělal lépe?

Je to pěkná práce. Je to kronika naší školy, proložená zábavou. Děkujeme za něj...

*Rozhovor připravila
Anna Truksová
a Marie Novotná, 7.C*

VŠEZNÁLEK TO VÍ...

Mgr. Pavlína Poláčková

Všeználek je nejen známý výukový program pro děti, ale především každoroční jarní klání žáků pátých tříd obou novoměstských základních škol. Tradičně jej připravuje Dům dětí a mládeže Klubíčko a ani letošní rok nebyl výjimkou.

Čtyři soutěžní družstva se sešla v pondělí 19. března 2012 (mimochodem na svátek Josefa, když už jsme u vědomostní soutěže – Josef se narodil ve druhé polovině 1. století před Kristem a zemřel ve druhé polovině 1. století po Kristu, byl tesařem v Nazaretu, městě v biblické Palestině, pocházel z královského rodu – byl přímým, byť vzdáleným potomkem krále Davida, roku 1870 byl prohlášen patronem celé církve) v kulturním domě, aby poměřila své síly.

Po dvou hodinách a třech soutěžních kolech, kdy soutěžící prokázali nejen bojovného ducha, ale především dobré znalosti, bylo rozhodnuto. Do okresního kola postoupili sice Chipmunkové z druhé základní školy a budou tak reprezentovat ve Žďáru nad Sázavou, ale znalosti všech byly víc než dobré, o čemž svědčí i minimální bodové rozdíly. Řečeno sportovní terminologií: „Sláva vítězům (necht' se jim naše město podaří dobře reprezentovat) a čest poraženým!“

7.C SE UŽ NEBOJÍ

Marie Novotná, 7.C

FYZIKY

Psal se 16. březen 2012 a třída 7.C uskutečnila výpravu do Žďáru nad Sázavou, aby navštívila výjimečnou výstavu s názvem Nebojte se fyziky. Nebyla to ale obyčejná výstava. Měla prohloubit náš vztah k fyzice a pomoci nám, abychom si ujasnili, jestli nás opravdu baví či nebaví a mnohé další věci...

Po vyučování jsme se skoro celá třída sešli na vlakovém nádraží. Chybělo jen pár jedinců, kteří byli buď nemocní, nebo nechtěli jet. Ten den bylo sice úžasně vedro, ale na druhou stranu nám skvěle vyšlo počasí.

Vlakem jsme dojeli na vlakové nádraží ve Žďáru nad Sázavou, odkud jsme se přesunuli do muzea (říká se tam Na Tvrzi). Tam jsme se vyfotili u velikanánánských zvonů, napili se a někteří se i posilnili svačinou nebo gumovými medvídky ☺. Pravda, neměli jsme na to moc času, protože za chvíli pro nás přišla paní učitelka a my šli dovnitř.

Tam byl příjemný chlad a stín. Odložili jsme si věci a počkali na paní, která nás měla provádet výstavou. Nečekali jsme

dlouho. Paní přišla a začala nám postupně ukazovat vystavené exponáty a také to, co si na nich můžeme vyzkoušet. Některé byly zajímavé, u některých jsme se zasmáli a nebo si pohráli.

Nejvíce lidí bylo asi u obřího magnetu, který byl extrémně silný. Všechno jsme si vyzkoušeli a náležitě prohlédli. Někteří zvědavci se už nemohli dočkat, až se přesuneme do druhé místnosti.

Zde byly další předměty, ale převažovaly tam optické klammy. Ty nás zaujaly nejvíce. Všichni se všemožně snažili přemluvit své oči, aby na té „patlanině“ uviděli to, co tam mělo být vidět. Většinu to bavilo velmi dlouho, ale někteří si to jen zkusili a zjistili, že to

není nic pro ně a našli si jinou zábavu - třeba to, že zapisovali do knihy pocitů a nebo se jen tak nudili ☺.

Čas běžel jako o závod a my se museli rozloučit, protože jsme chtěli stihnout i rozchod po městě. Na ten jsme se taky moc těšili. Dostali jsme dvacet minut, abychom si koupili něco k jídlu, pití nebo cokoli jiného. Dvacet minut uběhlo jako voda a my všichni spěchali na vlak, který nás dopravil zpátky do Nového Města na Moravě.

Výlet byl vydařený. Na výstavě mě nejvíce bavily oční klammy. Pravda, moc mi nešly a patřila jsme k těm, kteří to vzdali ihned. Ale jinak to bylo fajn a snad bude více takových akcí...

ANKETA

TENTOKRÁT O ZVÍŘATECH

NAŠE OTÁZKY - VAŠE NÁZORY - JAK TO VIDÍ ŽÁCI A UČITELÉ

Téměř každé dítě touží po tom mít doma nějaké zvířátko, svého domácího mazlíčka... Někteří se tohle přání splní, někdo třeba takové štěstí nemá. Vždycky je ale třeba mít na paměti, že zvíře není hračka, kterou odložíme někam do skříně, když nás přestane bavit. Každý tvor vyžaduje pravidelnou péči, a jestliže si ho domů pořídíme, musíme být smířeni s tím, že mu budeme věnovat potřebný čas. V naší anketě jsme se tedy tentokrát zajímali o to, jak jste na tom s domácími mazlíčky vy, jestli nějaké zvířátko doma máte, po jakém zvířeti toužíte nebo jestli se třeba nějakého živočicha bojíte...

1. otázka: Máte doma nějakého domácího mazlíčka? Pokud ano, jakého?

2. otázka: Které zvíře máš nejraději?

3. otázka: Kterého zvířete se nejvíc bojíš?

4. otázka: Chováte doma nějaké chráněné zvíře?

ŽÁCI

Radim Zítka, 7.C

1. Ano, máme doma želvy a rybičky.
2. Nejradši? Tak třeba tygra.
3. Ničeho ☺.
4. Jo, naše želva je chráněná.

Domínik Beneš, 5.A

1. Jo, máme doma psa.
2. Nejradši mám psy ☺.
3. Anakondy...
4. Nechováme.

Kateřina Okurková, 8.B

1. Máme osmáka degu a ryby.
2. Tak asi kočku.
3. Ty jo, čeho bych se tak mohla bát?... Varana!!! ☺
4. Ne.

Lucie Havránková, 8.B

1. Tak dvě činčily, křečky, psa... a to je tak asi všechno ☺.
2. Psy.
3. Děsně se bojím pavouků. Fůůůůůůůů.
4. Nechovám žádné chráněné zvíře.

Petra Kotvicová, 5.A

1. Máme psa.
2. Já nevím, asi koně.
3. Žraloka ☺.
4. Neé.

Markéta Novotná, 6.B

1. Jo, jo. Mám želvu, psa a taky kočku.
2. Tak třeba asi koně.

3. Pavouků. Bleeee...

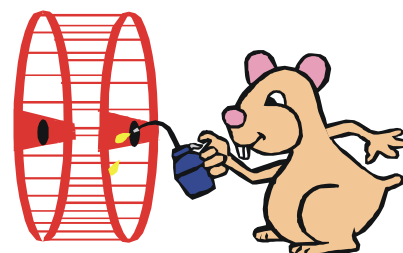
4. Nechovám.

Pavel Horák, 6.B

1. Nemám.
2. Určitě psy.
3. Nevím, asi žádnýho...
4. Ne. To je snad jasný ☺.

Anna Šarounová, 7.B

1. Mám doma džungarský křečky.
2. Džungarský křečky ☺...
3. Děsně se bojím pavouků...
4. Nemám. Nechovám.

UČITELE

Mgr. Erika Oravcová

1. Máme doma morče. No, spíš děti ho mají a já se o něj starám ☺.
2. Nejraději mám asi křečka.
3. Já se bojím myši.
4. Ne, žádné chráněné nechovám.

Mgr. Marcela Růžková

1. Chovám křečka a máme velké akvário plné ryb.

2. Jsou to kočky.
3. Nejvíce se bojím psů a taky hadů.
4. Ne.

Mgr. Hana Knapčoková

1. Doma máme psa.
2. Taky psa ☺.
3. Nevím... Asi..., asi žádného... Nevím...
4. Nechovám.

Mgr. Jaroslava Truksová

1. Yorkshirský teriér, kočka, křeček, králíček, beránek, a pokud se probudí ze zimního spánku, tak suchozemská želva ☺.
2. Yorkshirský teriér, tučňák, chameleon.
3. Koně.
4. Ano. Želvu žlutohnědou.

Anketu připravily Radka Křížová a Karolína Švárová, 7.C

VÝCHOVNÝ KONCERT MANŽELŮ KOCŮRKOVÝCH

David Gregor, 6.C

V úterý 27. března 2012 jsme se všichni ze čtvrtého, pátého a šestého ročníku sešli v kreslárně naší školy. Privítali nás tam manželé Kocůrkovi. Měli připravený výchovný koncert, ve kterém nám představili hudební nástroje z různých koutů naší planety.

Dozvěděli jsme se, že sedm let cestovali po světě a seznamovali se s hudebními nástroji cizích zemí, na které se také učili hrát. Pak nám začali představovat jednotlivé nástroje a o každém nám vždy něco řekli. Například odkud pochází, jak jsou staré a také na ně vždy zahráli. Někdy i zaspívali.

Viděli jsme například niněru (hurdy gurdy), která pochází z doby vlády Karla IV. Nástroj má struny, klapky a kliku, kterou se otáčí (na obrázku vlevo). Pak nám zahráli na žestový nástroj - lesní roh. Poslechli jsme si i nejvyšší tón zahráný na tibetskou kovovou misku, která slouží při meditacích, ale i k pití čaje. Následovala spousta dalších neobvyklých nástrojů - například trumšajt (nástroj ve tvaru gotické věže), japonskou flétnu šakuhači, valašskou trubu, okarínu nebo mořskou mušli.

Výchovný program manželů Kocůrkových se nám moc líbil nejen proto, že nám odpadla vyučovací hodina ☺, ale hlavně proto, že jsme se něco zajímavého dozvěděli.

SLOUPEČKY

Aneta Dufková, 8.C

DVA NÁZORY

Mgr. Dagmar Svobodová

NA JEDEN PROBLÉM OČIMA UČITELE A ŽÁKA

Snad už někdy od pravěku měl člověk tendenci zvířata nejen lovit, ale také si některá z nich ochočit a udělat si z nich své věrné společníky. Tenhle zvyk se v různých obměnách udržel dodneška, a tak si mnozí z nás nedovedou svůj život představit bez toho, aby u sebe neměli nějakého zvířecího kamaráda, a je celkem jedno, jestli je to pes, hroch, papoušek nebo třeba rybičky v akváriu...

ANETA

Většina z nás si pod pojmem zvíře představí kočku nebo psa – no prostě nějaké to milé, hodné a mírumilovné chlupaté stvořeníčko. Jenže mezi zvířata přece patří i pavouci, hadi, štíři nebo krokodýli. A ti už moc mírumilovní nejsou. A rozhodně to nejsou případy zvířecích mazlíčků, které byste si pustili do postele.

Takže vraťme se radši k těm prvním... Neznám jediné dítě, které by si nepřálo mít doma nějaké zvířátko. Já jsem si vždycky přála želvu. A výsledek? Dodnes ji nemám. Tenkrát jsem vůbec nevěděla, proč mi rodiče nevěří, že bych se o ni vydržela starat. Dneska už to ale chápu a jsem skoro ráda, že mi ji nedovolili. Vždyť takové zvíře vyžaduje spoustu péče, na kterou bych teď třeba už ani nemusela mít náladu.

Samozřejmě skoro každý by chtěl takového malého chlupatého kamaráda, se kterým se může pomazlit. Ale ta druhá stránka: Kdo by chtěl ráno vstávat dřív, aby s ním šel na procházku? Já se klidně přiznám, že ne. Takže obdivuji všechny ty páníčky, které někdy ráno vídám. Ale asi jim to za to stojí, protože psi a kočky jsou určitě nejoblíbenějšími domácími mazlíčky. Vždyť mají i svůj kalendář, podle kterého slaví svátek.

Pochopila bych také někoho, kdo chová křečku nebo morče (jenže moje mamka se bojí všeho, co se podobá myším, takže ani takovéhle úplně malinkaté zvířátko jsem mít nemohla). Ale na-prosto nechápu, jak někdo může chovat třeba rybičky. Nebo pavouky. Rybičky jsou slizké, pavouci chlupatí - ani je do ruky vzít nemůžete. Pamatuji si, jak mé babičce umřela rybička (zrovna ta nejhezčí jakou měla!) a ona ji chudinku spláchla do záchodu. Tenkrát mě zajímalo, kam se dostala. Doufám, že do moře – jako to bylo v Hledá se Nemo. Třeba ji tam jednou i potkám ☺.

Ale není zvíře jako zvíře. Třeba mít doma takového tygra, to by bylo něco! Nebo vyjít do lesa a potkat žirafu. Občas lituji, že u nás žijí jenom takoví „obyčejní“ zajáci, jeleni... a na ta nejhezčí zvířata se musí chodit do zoo. I když samozřejmě nějaký Afričan by byl zase rád za toho jelena ☺.

Já bych si ale taky neměla stěžovat. Vždyť budme rádi, že nežijeme někde v tropech, kde jsou hadi pod postelí či pavouci v obývacímu na denním pořádku. To by mnozí z nás určitě nepřežili. Také patřím k těm, kterým k řevu stačí třeba jeden mravenec. A vůbec mě nezajímá, že

on se mě pravděpodobně bojí ještě více než já jeho... ☺

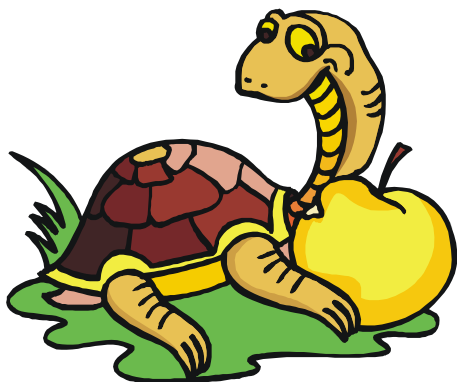
A pak je tu ještě jedna skupina zvířátek. Mezi zvířata se občas totiž dají počítat i naši sourozenci, spolužáci... a tak dále. Určitě s tím máte také bohaté zkušenosti. Někteří z nás prostě asi nechápou, že zvířátek už je na světě dost ☺.

DARKA

Nevím proč, ale když slyším slovo zvířata, vybaví se mi písnička „Máme rádi zvířata, protože jsou chlupatá, mají hebkou srst“. I když je na světě samozřejmě spousta zvířátek, která nejsou ani chlupatá, možná ani hezká a o hebké srsti se u nich nedá mluvit už vůbec.

Koneckonců - dva z těchto nechlupatých a nehebkých tvorů mám doma. Jsou to dvě želvy, kterým podle seriálu „Taková normální rodinka“ ale nikdo neřekne želvy. Jsou to prostě naše poldinky! Jedna je Muf, druhá Puf.

Pravda, jsou to zvířata, se kterými není taková legrace jak třeba se psy či kočkami, ale starost je o ně pořádná. Teď, když jsou větší, je to lepší, ale když jako malé přečkaly první dvě zimy, pokaždé jsem je pak musela na jaře rozkrmovat injekční stříkačkou s ohebnou umělohmotnou hadičkou. Hádčička nebyla k sehnání a naše poldinky jich měly úžasnou spotřebu. Nelíbilo se jim, že je hodlám krmit mírným násilím, vždy se ohnaly, kously do ní a z pěticentimetrové hadičky zbyl na konci každého krmení centimetrový pahýlek. Ale jinak má takové zvíře jednu velkou výhodu – skoro na půl roku zazimuje ve sklepě.

Co se týká chundelatých mazlíčků, mým životem prošla řada koček. Moje maminka nikdy nechtěla psa, a tak jsme měli kočky. Jako dítě

jsem samozřejmě chtěla právě toho psa, ale vzpomínám na jednu kočku, která mi ho vynahradila.

Tehdy jsme dostali kotě s ujištěním, že je to kocourek. Nebyl... A tak jsem ho místo Uhlíka (protože byl černý s bílým bryndáčkem pod krkem) přejmenovala na Uhličku. A Uhlička vlastně ani nebyla kočka, byl to spíš kočkopes. Aportovala, chodila se mnou u nohy kamkoli jsem se hnula a asi v sobě měla zabudovaný i budík, protože mne každé ráno budila vždy ve stejnou dobu. Vyskočila mi na postel a začala mi něžně okousávat nos. Lechtalo to tak, že se nedalo nevstat ☺.

Čím bližší vztah mají lidé se zvířaty, tím víc si rozumí – o tom jsem přesvědčená. Moji rodiče teď mají nakonec toho psa, co nikdy nechtěli, a je to jejich mazlíček, na kterého nedají dopustit. Dokonce mají seznam zakázaných slov. Čoklik totiž velice brzy pochopil, že po určitých slovech následuje určitá činnost. A tak, když někdo jen tak prohlásí například slovo ven, babička, kšandičky..., začne vyvádět jak blázen, točí se dokolečka, štěká a okamžitě si v tlamičce přinese právě vodítko s kšandami.

Bez zvířátek se prostě neobejdeme. Obohacují nám život a uklidňují nás. Řekněte mi, máte snad lepší představu, než sedět v houpacím křesle u krbu – pod nohama obrovského chundelatého psa, na klíně dvě kočky, vedle sklenku vína, hezkou hudbu a knížku...? Tak takhle si já představuju nebe. Nebo důchod, pokud se ho ve školství ve zdraví dožiju ☺.

GUATEMALA

Leona Vedmochová, 8.B

JE ÚŽASNÁ ZEMĚ

Plní očekávání, ale zároveň taky trochu i strachu jsme se vydali ve společnosti dalších třinácti lidí na dlouhou cestu do Guatemaly, státu ve Střední Americe. Název Guatemala pochází od indiánského slova Cuauhtemallan, které znamená místo obklopené stromy, protože téměř polovinu státu pokrývají tropické lesy. Odlétali jsme 12. února 2012 z Prahy. Několikrát jsme přesedali - v Londýně a pak už v Americe v Miami na Floridě...

Stejně tak i zvuky, co se ozývaly z džungle, nás zaujaly i děsily. Postupně jsme zjistili, že kromě domorodých Mayů se do San Marcos sjíždí lidé z celého světa. Hlavně v únoru, kdy Mayové rituálními ohni vítají začátek nového roku.

Mayský rok začíná 22. února. Zúčastnit se těchto ohňů ve společnosti mayských šamanů pro nás bylo obrovským zážitkem. Při rituálních ohních

Jakmile jsme doletěli do Guatemaly, vydali jsme se do malého městečka jménem Antigua, kde jsme strávili dva dny. Antigua je malebné městečko v mexickém stylu.

Lidé tam žijí daleko poklidnějším životem než my, neřeší tolik čas, čistotu ani další věci, které nám připadají nezbytné k životu. Postupně si člověk zvykne, že když si něco domluvil na desátou hodinu, tak to bude nejspíš až v jedenáct, ale život jde dál...

Po dvou dnech v Antigüe jsme si pronajali dva minibusy a vydali jsme se na sedmihodinovou cestu k jezeru Atitlán do malé vesničky San Marcos v džungli. Jezeru Atitlán se říká energetický pupek světa a také se říká, že když si něco

Guatemalské školy vypadají úplně jinak než ty naše. Vše je z přírodního materiálu. Škola na obrázku vlastnila zahrádku se spoustou zvířat.

přejete, tak se vám to rychle vyplní.

Ubytovali jsme se v chatkách z rákosí schovaných v džungli a první dojem byl úžasný!

všichni bubnovali, zpívali, tancovali, drželi se za ruce a někteří brečeli, protože jim vyplouvali na povrch jejich problémy. Bylo to krásné!

Způsob života v San Marcos je naprosto odlišný od toho, co známe my. Všichni se k sobě chovají hezky, objímají se a v druhém člověku hledají dobré vlastnosti. Člověk si na tenhle způsob komunikace rychle zvykne a o to větší šok je vracet se zpátky do tzv. „civilizace“.

Lidé tam neřeší tolik peníze jako u nás, stačí jim to, že si sami pěstují např. zeleninu či ovoce, které potom prodávají po celé vesnici. Stačí jim, že mají kde spát a co jíst, užívají si života daleko víc než my. Jsou napojeni na přírodu, na tu krásu kolem.

Každé ráno jsme se chodili do jezera vykoupat. Odpoledne jsme se jen tak procházeli a potkávali se se zajímavými lidmi včetně šamanů, kterých je tu v tomto období hodně. Po celou dobu tu s námi byl šaman Bill s Felixem, mladým Němcem, kterého vyléčil z těžké závislosti na drogách. Šamana Billa znají všichni jako doktora Gato, který léčí lidi široko daleko. Bill nám dělal skoro každý den přednášky o ego a o tom, jak být v přítomném okamžiku.

Pochopila jsem, že ego, to nejsme my. Je to naše falešné já, separuje nás od lidí. Kdybychom se naučili nepoužívat tolik ego a byli v přítomném okamžiku a ne někde v budoucnosti nebo v minulosti, měli bychom krásný život. Tak proč být neustále myšlenkami někde jinde a neužívat si to, co je tady a teď?

Snažte se probouzet vaše vnitřní dítě, i kdyby vám bylo třeba padesát, je to jedno... Hlavně že to budete vy a ne někdo jiný. Nepotlačujte své já jen ze strachu, že vás ostatní nebudou mít rádi. Když budete někým jiným, nakonec to budete vy, kdo bude nešťastný.

Guatemalské ženy nosí na rukách šperky, které jsou jejich obživou. Další typický znak Guatemaly - matky nosící svoje děti ve vaku...

Guatemalské šamanky nosí na hlavě typické šátky s rozmanitými barvami.

Divky vytvářející kukuřičné placky, které jsou úplně bez chuti. Omotaný šátek kolem hlavy znamená, že dívka už je zadaná...

Babička v malé vesničce San Marcos v deštném pralese prodává banány.

Mayská pyramida v džungli v Tikalu, kde Mayové přinášeli krvavé oběti všem bohům.

Kaučukovník a získávání kaučuku z těchto stromů v guatemalské džungli.

Další důležitý faktor v životě je sebeláska. Mějte se rádi takoví, jakí jste, neposuzujte se, neporovnávejte se. Naučte se být šťastni sami se sebou... Víte, jak je úžasné, když vás tam nikdo nehodnotil, bral vás takovou, jaká jste, viděl na vás ty pozitivní věci a ne ty negativní...

Po pěti dnech v San Marcos jsme se rozhodli odcestovat do Tikalu, kde jsou starodávne mayské pyramidy postavené přímo v džungli. Z pyramid dodnes vyzařuje silná energie a za zvuku vřeštících opic a zpívajících ptáků jsme pyramidy obcházeli celý den. Večer jsme se šli podívat k jezeru, kde byli krokodýli.

Kromě jiného jsme v Guatemala zažili koupání v termálních vodopádech, kde byla voda teplá jako ve vaně. Naplácali jsme se léčivým bahnem od hlavy až k patě. Po kožka po něm byla úžasně hladká.

Dále jsme si užili spousty tancování a srandy. Byli jsme v Panachajel, kde jsme zašli do rodinné restaurace. Zde nám hráli na marimbu, my jsme bezprostředně tancovali a lidé z ulice se na nás dívali. Díky jednomu kamarádovi z naší skupiny úžasných lidí, jsem v sobě probudila vnitřní dítě (bezprostřednost) a za to mu moc děkuji. Když se ale vrátíte do reálu, do života a běžných starostí, do společnosti ne příliš pozitivních lidí, tak je těžké si to udržet.

Byly to nejkrásnější dny mého života a nikdy nezapomenu na to, co jsem tam zažila. Získala jsem nové přátele a přineslo to určitou změnu do mého života. Pamatujte si - je důležité být v přítomném okamžiku, užívejte si to, co je teď! Co bude za pár let, nikdo neví a stejně to nemůžete ovlivnit... Přeji vám, abyste našli svoji cestu...

Marie Novotná, 7.C

S EZOPEM PROTI DROGÁM

7. března 2012 jsme měli jako každá jiná sedmička schůzku s Ezopem, tedy s jedním pánem a jednou paní. Společně jsme probírali téma drogy...

Jistě znáte ten pocit, když se k vám dostane zpráva, že máte Ezop nebo že se nějak jinak uležete z vyučování ☺. Pro nás žáky to znamená radostnou zprávu, ale pro učitele spíše trable s tím, jak doženou látku, a že popřípadě budou ještě ve větším skluzu. Pro nás to samozřejmě znamenalo to první, tedy že přijdeme o první dvě hodiny ☺.

Ráno jsme se celá třída sešli v přespolečce, kde nás čekal pan Vlastík a paní Ivona. Zazvonilo a my se usadili na židle. Jako pokaždé jsme si napsali na cedulku jméno, ale dnes to bylo trochu jinak, protože pod jménem jsme měli uvést i náš oblíbený nápoj. Vyskytovaly se různé - od multivitaminového džusu přes kofolu a další nápoje až k nealkoholickému pivu.

Pak nám popsali slovo závislost. Aby si nás tak trochu vyzkoušeli a abychom se trochu rozpohybovali, dostali jsme úkol. Ivona postavila do našeho středu židli a nadále to bylo jen a jen na naší pestré fantazii. Postupně jsme si museli místo židle představit třeba mísu zeleninového salátu, kofolu, hamburger a nebo nějakou drogu. Podle toho, jaký názor jsme na tuto věc měli nebo jestli nám chutná, jsme se měli buď otočit, nebo přiblížit, a ně-

a někteří si na tu židli dokonce i sedli. Touto hrou jsme naťukli i téma drogy.

Chvilí jsme se o něm ještě bavili a poté nám zazvonilo a my šli do naší třídy. Přestávka byla jako každá jiná a po deseti minutách nás zvonek volal zpátky do přespolečky. Tam na nás už čekal Vlastík s Ivonou a s dalším programem.

Druhou společnou hodinu jsme zahájili tím, že nám rozdali papírky, na které jsme v časovém limitu měli napsat co nejvíce drog. Očekávaně vyhrál Ondra Ševčík, jenž měl více

jak deset drog ☺. Všechny drogy i látky, na kterých může vzniknout závislost, jsme naidiktovali Vlastíkovi, který je napsal a zároveň rozdělil do tří skupin. O nich jsme poté ještě mluvili.

Náš čas poslední hodiny byl v polovině a my poslouchali zadání dalšího úkolu. Úkol byl následující: dostali jsme proužky papíru, na kterých byl napsán jeden způsob odmítnutí drogy. Ten jsme neměli říct přímo, ale pomocí vysvětlení nebo krátké scénky ho popsat. Ve dvojicích jsme tedy chvilí přemýšleli a poté hádali, co měli ostatní na papírcích.

Předposlední věcí, kterou jsme měli vyřešit, bylo to, že Vlastík s Ivonou byli dva lidé, kamarádi. Ivona se dostala do situace, kdy jí kluk, který se jí líbí, nabízel drogy. Nevěděla, co má dělat, a tak oba vybrali z nás všech tři dobrovolníky, kteří hráli dobro, a tři, kteří hráli zlo. Navzájem jsme se dohadovali a nakonec jsme my dobří vyhráli a Ivona si vybrala tu správnou cestu.

Nakonec nám Vlastík s Ivonou odpověděli na otázky z krabičky, my jsme na závěr vyplnili dotazníky a s úsměvem odkráčeli zpátky do třídy.

Ezop se nám líbil a těšíme se na další...

ŽÁKOVSKÁ KNIHOVNA

Mgr. Pavlína Poláčková

POZVÁNKA

Utíká to docela rychle, Morana už dávno předala své žezlo Vesně, sluníčko nabývá na síle, a tak nastal čas nazout toulavé boty a vyrazit. Že nevíte kam? Jeden zajímavý typ bych pro vás opět měla.

PROSEČ U SKUTČE

PLANETÁRNÍ STEZKA – ROZHLEDNA TEREZKA – MUZEUM DÝMEK

Tentokrát nemusíte ani příliš daleko – z Nového Města na Moravě je to necelých 50 km do naší cílové stanice, kterou se tentokrát stalo téměř šestitisícové město Proseč, jenž se nachází v Pardubickém kraji.

Nejdříve projdete šestikilometrový okruh - **Planetární stezku**, která vznikla z podnětu žáků páté třídy v Proseči u Skutče. Tento projekt je druhý v České republice (první

stezka tohoto druhu je u planetária v Hradci Králové) a první vytvořený dětmi.

Jedná se o model sluneční soustavy v měřítku 1:1 miliardě. Tomuto poměru odpovídají nejen velikosti modelů těles znázorňující Slunce a všechny planety naší sluneční soustavy, ale i jejich vzájemné vzdálenosti.

Jestliže se tedy necháte zlákat a vydáte se po této stezce, do-

zvíte se mnoho zajímavostí, lépe si pak představíte velikosti i vzdálenosti jednotlivých planet naší sluneční soustavy a rozlehlost vesmíru. Současně poznáte malebnou krajinu Prosečka.

Trasa vede okolo dřevěnoocelové **rozhledny Terezka**, která svou výškou 25 metrů zajišťuje překrásný výhled do kraje, kde se narodila spisovatelka Tereza Nováková, podle níž získala rozhledna své jméno. Při troše štěstí můžete vidět také Krkonoše, Orlické, Jizerské nebo Železné hory.

Třešničkou na dortu pak už budete **muzeum dýmek**, které sídlí v historickém roubeném domku čp. 61 na náměstí. Unikátní kolekce v počtu přibližně 300 kusů zahrnuje časové období od konce 19. století do současnosti. Nechybí zde ani vzorky materiálů, ze kterých se dýmky vyrábí, nástroje určené k jejich zhotovení a také šlapacího soustruh.

Tak krásné počasí a šťastnou cestu...

SPECIÁLKY SOUTĚŽILY

Aneta Dufková, 8.C

OKRESNÍ KOLO SOUTĚŽE V TVORBĚ WEBU A KANCELÁŘSKÝCH APLIKACÍCH

Když už jsme škola s takovým zaměřením, očekávají se od nás úspěchy především v oboru výpočetní techniky. A tak jsme se zúčastnili soutěže dětí a mládeže v programování...

Díky malé účasti bylo jasné, že obsadíme medailové pozice ☺. Největší konkurenci jsme očekávali v Ondrovi Zeleném z 9.C, protože už má v této oblasti zkušenosti z minulého roku. Dnes tedy trochu litujeme, že jsme mu nezlomili ruku nebo ho nenakazili nějakou nemocí, jak bylo původně v plánu ☺.

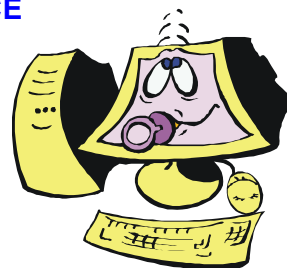
Abychom obsadili co nejvíce nejlepších míst, rozdělili jsme se do dvou kategorií. Po třech hodinách usilovné práce (i když znáte to - když vás něco baví, utíká to jako voda) a týdnů čekání jsou výsledky následující:

TVORBA WEBU

2. Ondřej Zelený, 9.C
3. Aneta Dufková, 8.C
4. Filip Vraspír, 8.C
5. Zdeněk Pelikán, 8.C

KANCELÁŘSKÉ APLIKACE

1. Pavel Laštovička, 8.C
2. Libuše Pleskačová, 8.C

V kancelářských aplikacích byli jen dva soutěžící, postup do krajského kola mají tedy jasný. V tvorbě webu zvítězil devatenáctiletý kluk, bylo proto těžké se s ním srovnávat. Z naší školy tedy v této kategorii postoupil jen Ondra, protože byl z nás všech zbývajících nejrychlejší.

S POLICISTY O DOPRAVĚ...

Mgr. Hana Knapčoková

V pondělí 16. dubna 2012 proběhla třetí a závěrečná beseda pro žáky 9. ročníku v rámci projektu Žďárský pitaval. Tento projekt, realizovaný preventivní skupinou Policie ČR pro žáky základních škol, je věnovaný získávání informací z právního systému a získání vědomostí o činnosti Policie České republiky a dalších orgánech činných v trestním řízení, o trestné činnosti mládeže, přestupkovém řízení a právní ochraně mládeže.

Beseda byla tentokrát zaměřena na práva a povinnosti v dopravě z pohledu chodce, cyklisty a řidiče motorového vozidla. Žáci byli seznámeni s pravidly silničního provozu, dopravním značením, dopravními značkami a světelnou signalizací.

Završením cyklu besed byl závěrečný test z právního vědomí pro všechny zúčastněné. Na základě tohoto testu budou z každé třídy vybráni dva žáci, kteří pojedou reprezentovat svou třídu a také naši školu na finále soutěže. Toto finále proběhne 23. května 2012 ve Žďá-

ře nad Sázavou v prostorách Územního odboru Policie ČR. Soutěžní disciplíny budou zahrnovat některé typické činnosti policie, s nimiž se žáci během programu seznámili, a rovněž vědomostní test.

Finalistům přejeme hodně štěstí a úspěchů!

HLAVNĚ NEZAPOMENOUT

Aneta Dufková, 8.C

EXKURZE 9. TŘÍD A 8.C
DO DALEŠIC, DUKOVAN A KRALIC

KINEDRYL

30. března 2012 se všechny 9. třídy a 8.C vydaly na exkurzi do Dalešic, Dukovan a Kralic. Sice od rána pršelo, ale všichni jsme byli rádi, že nemusíme do školy (no, znáte to ...). Cestou se některým z nás už tradičně udělalo špatně, avšak kamarádsky jsme se mezi sebou rozdělili o kinedryl, a tak nikdo nemusel nic uklízet ☺.

Na programu byly tři zastávky. Byli jsme rozděleni do dvou autobusů a každá skupina tak ona tři místa prošla v jiném pořadí. Protože však první skupina byla vždy o něco rychlejší, dvakrát jsme se potkali a stihli si navzájem vyličit, jaké to kde bylo a co nás tedy ještě čeká.

V Dalešicích nás na přehradě málem odfoukl vítr, uvnitř elektrárny jsme se podívali na film (u kterého prý dokonce spal i pan učitel Jurek! ☺) a vynahradili jsme si hodinu tělocviku chozením po spoustě schodů.

Nejzajímavější (no dobře..., tedy pro mě nejzajímavější) to rozhodně bylo v Dukovanech. I když jsme se samozřejmě nemohli podívat úplně dovnitř a museli jsme se spokojit s blikajícími a mluvícími modely a filmy.

Ale velkou většinu z nás fyzika prostě asi moc nebaví, a tak byli všichni nadšení, když dal pan učitel Sláma povel k odchodu. Jenže pak přišla průvodkyně s tím, že přece nedáme odcházet v půlce...

V Kralicích v muzeu věnovaném tajné tiskárně a Bibli kralické byla naštěstí velmi ohle-

duplná průvodkyně, která chápala, že už toho máme za celý den dost, a snažila se svůj výklad co nejvíce zkrátit. Nicméně nám ale přišlo divné, že jestli je tohle krátké, tak jak dlouho potom trvá výklad o normální délce ☺?

Jenže nikdy se nezavděčíte všem a někdo si prostě asi našel nic, co by ho za celý ten den zaujalo. Slova jedné deváčky: „Jestli takováhle bude i ta Praha...!“ snad mluví za vše.

Mgr. Petr Smékal

MÁME DOMA ZVÍŘÁTKO

Morče domácí (Cavia aperea porcellus)

Majitel: Radka Křížová, 7.C

Morče domácí je zdomácnělé morče divoké, které žije v Jižní Americe. Anglický název je Brazilian Guinea Pig. Tedy jakýsi druh prasátka. Domorodci se k němu tak chovají a občas jim slouží i pro zpestření jídelníčku. Takové morče vypadá jako váleček na nohách, ale je to velký skokan. Dokáže vyskočit až metr do výšky!

Morče v našich podmínkách většinou žije v králíkárně nebo v kleci. A to, že by se objevilo jako hlavní chod nedělního či jiného oběda, asi nehrozí. Alespoň tedy doufám ☺.

Morčata Bedřich a Betyňka jsou mazlíčky **Radky Křížové ze 7.C**. Ať vás nespoleptou jejich jména. I Betyňka je kluk. A očividně mu holčičí jméno vůbec nevadí ☺. Bydlí v kotci králíkárně o velikosti 1+0. Jsou v nejlepších letech, mají dva roky. A to je u morčat hoooodně. Běžně se dožívají asi 4 let.

Radka tyto chlupaté kuličky dostala k narozeninám jako dárek. Protože v Novém Městě nebyly v tu dobu k sehnání, musela se babička, která bydlí ve Žďáře, obětovat a koupit je sama. Proč obětovat? No protože babička, která bydlí v bytě, zrovna malé hlodavce nemusí ☺. Ale co by babička neudělala kvůli oblíbené vnučce, že?

Morčata jsou trochu mlsná. Granule, které se dají koupit speciálně pro morčata, jim prostě a jednoduše nejedou. Raději mají mrkev, seno, tvrdé pečivo a čerstvou travu. Prostě zdravá a čerstvá strava ☺.

Morčata ale dokážou dát najevo, že se jim něco nelíbí. Kvíkají a pískají, a když to nestačí, kousnou. Tedy většinou kousají sami do sebe a nebo Radčina dědečka. Radku si kousnout nedovolí. Ví, kdo je jejich paní, ne? ☺

POVÍM VÁM PŘÍBĚH... PŘÍBĚH PLANETY ZEMĚ...

Jestlipak víte, jak stará je naše planeta, co je ekologická stopa, jaké živočichy a rostliny najdete v Chráněné krajinné oblasti Žďárské vrchy nebo jak poznáte koroptvího kohoutka od slepičky? Že ne? Nic se neděje – právě proto se 26. dubna 2012 objevilo před naší školou pět stanovišť, která dala odpovědi nejen na výše uvedené otázky, ale také na mnoho dalších...

Akce podporovaná Krajem Vysočina byla určena především pro žáky prvních až pátých tříd, ke kterým se přidaly ještě dvě šesté, a byla součástí oslav **Dne Země**, jenž probíhají po celém území ČR v různých podobách už více než dvacet let.

Vybrat, které stanoviště bylo nejzajímavější, není možné, tak se podíváme postupně na všechna ☺.

Zvěř

Jednička a dvojka patřila Lesům České republiky. Poznat kůži z prasete divokého nebo lišky nebylo až tak těžké, ale určit, k čemu slouží vystavené předměty, už dalo

docela zabrat. Někdy bylo přímo nutné se nechat podat ☺. Ať už se jednalo o vábničku nebo plastový kroužek, kterým je označena lesní zvěř, jenž nebyla upytlačena.

Les

To, že stáří stromů poznáme podle letokruhů, už dnes ví každé malé dítě. Ale že třeba takový smrk v našich zeměpisných šířkách v zimě neroste nebo že máme jarní a letní dřevo, které se od sebe liší nejen dobou přírůstku, ale také barvou, už ví jen málokdo.

CHKO Žďárské vrchy

Žijeme v Chráněné krajinné oblasti Žďárské vrchy, a tak určitě není od věci vědět, jaké chráněné rostlinky tu najdeme či na jaké živočichy můžeme při jarním výslapu natrefit – to bylo stanoviště číslo tři.

Ekologická stopa a odpady – dvě věci, které spolu úzce souvisí, tak to byla naše dvě zbylá stanoviště.

Ekologická stopa

Je to pomyslná lidská stopa, kterou člověk vtiskuje svým životem do svého okolí. Jestli je pozitivní nebo negativní,

si už musí každý zhodnotit sám a je to jenom a jenom na něm.

Odpady

Do té negativní určitě patří odpady, které člověk produkuje. Pro mnohé bylo velmi zajímavé, když se dozvěděli, jak dlouho se

jak dlouho se různé věci v přírodě rozkládají. Doufejme tedy, že po těchto informacích už je budou ukládat jen a pouze na místa k tomu určená ☺.

Čas určený na jednotlivých stanovištích byl sice neúprosný a určitě mohl být delší, ale to by se zase nedostalo

na všechny ročníky, což by byla určitě škoda.

Toto výukové dopoledne bylo především určeno našim žákům, ale zaujalo i kolemjdoucí veřejnost, která se nejen zastavovala, ale také poslouchala a kladně tuto aktivitu hodnotila, což je určitě pozitivní zjištění.

Poděkování patří panu ing. Jaromíru Čejkovi z CHKO a pánům inženýrům Pavlu Markovi a Zdeňku Jarošovi z podniku Lesy České republiky, kteří dohromady obsadili tři stanoviště.

Úderem třinácté hodiny už téměř ztratili hlas, jak se snažili o to, aby všem předali co nejvíce zajímavých informací. Deset „ekotýmáků“ mělo na starosti zbylá dvě stanoviště - startovní a cílovou pásku. I jim patří můj dík, protože bez jejich pomoci by nemohla být vytvořena.

Olympiáda a výstava

Po dopoledním programu následoval ještě odpolední – **ekologická olympiáda** pro žáky 2. stupně v režii paní učitelky Janíčkové a doprovodná výstava *Co vím o planetě Zemi aneb jak mění člověk a sama příroda naší planetu*. Kresby a prostorové práce výtvarné výchovy 6. a 8. ročníku nainstalovali žáci ekologických praktik v relaxační místnosti.

Mgr. Pavlína Poláčková

EKOTÝM S VODOU V ULICÍCH

V rámci Ekotýmu jsme si ve čtvrtek 22. března 2012 udělali skupinky a šli jsme do ulic Nového Města rozdávat záložky informující o tom, že je **Světový den vody**. Lidi, které jsme cestou potkali, jsme na malou chvíli zdrželi a položili jsme jim otázku: „Co je dnes za den?“ Někteří odpověděli správně, mnozí ale nevěděli. Tímto způsobem jsme chtěli, aby si lidé uvědomili, jak je pro ně voda důležitá a jak s ní zacházet.

Pavla Pejchalová, 7.A

TAJEMSTVÍ VODY

Nedá se vyrobit, sama se obnovuje - odpařuje se z moře, vytváří mraky, znovu padá na zem a vrací se do moře. To trvá už miliony let. Je třeba, abychom pochopili cenu vody, tohoto drahokamu, kterým nesmíme plýtvat, ani ho znečišťovat...

Světový den vody připadá již od roku 1993 na 22. březen, kdy jej vyhlásila Organizace spojených národů především proto, že na světě více jak miliarda lidí trpí nedostatkem pitné vody nebo k ní nemá přístup vůbec. Tradičně jsme tedy ke Světovému dni vody připojili a připravili soubor akcí pro žáky.

V rámci vyučování žáci vyšších ročníků prováděli s vodou pokusy. Dále se zaměřili na vodu minerální a zjišťovali různá nebezpečí, která na ni „čihají“ díky nezodpovědné lidské činnosti. Seznamovali se s vodními živočichy, vyhledávali aktuální informace v tisku, na internetu, bádali, pozorovali, zkoumali, ochutnávali. Žáci školního Ekotýmu vyrazili do ulic a oslovovali veřejnost. Kladli jí otázky, zda lidé vědí, jakým klenotem je pro nás voda, jestli slyšeli o Světovém dni vody apod., a rozdávali symbolické záložky s tématem vody.

Ze čtvrtáků a pátáků se stali malí vědci, kteří prováděli rozmanité „vodní“ experimenty. Na šesti různých stanovištích poznávali mimo jiné skupenství vody, její hustotu, působení tlaku, koloběh vody, míchání kapalin, ale také ochutnávali různé druhy minerálních vod, které se pak následně pokoušeli se zavázanýma očima rozeznat. Vše potom zpracovali do připravených pracovních listů. Do role učitelů se vžili žáci volitelného předmětu ekologicko přírodopisná praktika, kteří u pokusů pomáhali a dohlíželi.

Mgr. Pavlína Poláčková, Mgr. Martina Janíčková

MINIKVÍZ

- Co je to Ekokodex?**
 - ekologická značka
 - soubor pravidel, která se musí dodržovat
 - ekologická firma
- Z čeho se vyrábějí biopotraviny?**
 - z rostlin, které se hnojí živočišným a rostlinným hnojivem
 - z rostlin, které se nepěstují na poli
 - z rostlin, které se pěstují ve volné přírodě
- Kam patří například posečená tráva nebo zbytky jídel?**
 - házíme to z okna (aniž bychom se koukali, kdo jde ☺)
 - do kontejneru hnědé barvy
 - do kontejneru černé barvy
- Jak dlouho se bude v přírodě rozkládat polystyren?**
 - 50-100 let
 - nikdy se nerozloží
 - více jak 1000 let
- Jaká je jaderná elektrárna?**
 - ekologická
 - neekologická
 - půl na půl
- Co je banánovník?**
 - bylina
 - dřevina
 - nerost
- Jak se nazývá plod pšenice?**
 - obilka
 - zrno
 - klas

Řešení: 1b, 2a, 3b, 4b, 5c, 6a, 7a

Tereza Benešová, 7.A

MINIANKETA...

Co si myslíte o třídění odpadu u nás ve škole?

Myslím si, že by se měl třídít odpad, protože se to bude dál zpracovávat a je to správné.

Lenka Sobotková, 6.C

Já si myslím, že třídění odpadu je užitečné a ekologické.

Vendula Nečasová, 6.C

Je to užitečné a každý by to měl dělat.

Honza Poul, 6.C

Je dobře, že to zavedli.

Tereza Havelková, 6.C

Podle mě je to velmi ekologické a já ho sám osobně třídím.

Lukáš Kubík, 6.C

Je to užitečná a dobrá věc.

Martin Laštovička, 6.A

Je to velmi dobrý.

Šimon Mihola, 6.A

Je to užitečný.

Petr Vítek, 6.A

Já si osobně myslím, že je to super.

Matěj Kutra, 6.C

Je to správný.

Lukáš Polášek, 6.B

.....
František Bukáček, 6.C

DEVÁŤÁCI UČÍ PÁTÁKY

Významný den pro životní prostředí - Den Země inspiroval žáky ekologicko-přírodopisných praktik devátého ročníku, aby si připravili pro své malé spolužáky soutěž, která prověří jejich znalosti a dovednosti v oblasti environmentální výchovy.

17. dubna 2012 mohli žáci pátých tříd prokázat své znalosti na celkem šesti stanovištích. Starší žáci si vše sami připravili a soutěžní klání mohlo začít. Stanoviště se týkala lesa, dřeva (coby obnovitelného zdroje), rostlin, živočichů, vody a odpadů. Žáci přiřazovali stopy ke správným živočichům, počítali stáří stromů, určovali stromy podle šišek, podle vůně hádali koření, řešili testové otázky o vodě, lese a odpadech nebo třeba jen skládali puzzle a vymýšleli básničky.

Mladším žákům tato aktivita přinesla zpestření výuky, zábavu a prohloubení znalostí, starším žákům pak zkušenosti, dovednosti a trpělivost.

Mgr. Martina Janíčková

podle www.ekolist.cz
a www.zelenezpravy.cz
připravily Ekodrbny

- Levharti mandžusťi se dočkali - budou mít vlastní národní park Země leopardů. Ruská vláda schválila zřízení tohoto národního parku, který bude sloužit hlavně jako velkoplošná rezervace k ochraně posledních jedinců levharti mandžuského, který se stal jednou z nejohroženějších kočkovitých šelem na světě...

- Pro mnohé není novinkou, že celosvětové zásoby pitné vody se každoročně zmenšují. Proto je velmi důležité mít metodu, díky které by bylo možné vodu užitečnou změnit na vodu pitnou. Touto metodou je působení UV záření na vodu, kdy jsou po určité době zahubeny jakékoliv bakterie přítomné ve vodě...

AKTUALIZACE PLÁNU EKOLOGICKÝCH ČINNOSTÍ

NA 2. POLOLETÍ ŠKOLNÍHO ROKU 2011-2012

V měsíci lednu a únoru proběhla nová analýza ekologického provozu naší školy. V návaznosti na její výsledky žáci Ekotýmu sestavili aktuální plán ekologických činností, který doplňuje stávající plán na 2. pololetí.

ENERGIE

- dokoupit deset teploměrů a umístit je ve třídách a učebnách, kde chybí
- průběžná kontrola zhasínání světel ve třídách a na chodbách
- průběžné měření teploty ve třídách
- průběžné sledování osvětlení během dne, vyhodnocení, závěry
- pracovní listy, pokusy, měření, ankety, ... v rámci vyhlášení Mezinárodního roku udržitelné energie

VODA

- zjistit, kolik jídel se denně připravuje ve školní jídelně (spotřeba vody)
- akce ke Světovému dni vody
- čištění studánek Vratislávky a Pernovky
- podání projektu na získání peněz na rekonstrukci studánek, umístění informačních tabulí ke studánkám, spolupráce s městem, zanesení studánek do Mezinárodního registru studánek
- zalévat dešťovou vodou ze sudu na školní zahradě

ODPADY

- zjistit, ve kterých kabinetech chybí koše na tříděný odpad
- průběžná kontrola třídění odpadu (košů) a vynášení košů
- sbírka molitanu či obdobného materiálu pro výplň odpočinkových polštářů v relaxační místnosti

PROSTŘEDÍ ŠKOLY

- obnova zeleně, zmlazení, přesazení rostlin
- zjistit stav a počty rostlin ve třídách, učebnách a na chodbách

Baví se dvě vlaštovky a jedna povídá té druhé: „Bude lejt.“ „Jak to poznáš?“ ptá se druhá. „Lidi na nás koukají!“

Veverka sedí na stromě a louská oříšky. Rozlouskne první - stříbrné šaty. Rozlouskne druhý - zlaté šaty. Rozlouskne třetí - diamantové šaty. Veverka se rozpláče, schoulí se na větvičku a vzlyká: „Já se kvůli tý ztracený pohádce snad nikdy nenajím!“

Setkají se tři netopýři a chlubí se. První má celou hlavu od krve a říká: „Vidíte támhle tu kozu, jak tam krvácí?“ „No vidíme,“ odpoví mu ostatní. „Tak to je moje práce,“ chlubí se první netopýř. Druhý má celou hlavu a tlapičky od krve a říká: „Vidíte támhle tu krávu?“ „No vidíme,“ odpoví mu ostatní. „Tak to je moje práce,“ chlubí se druhý netopýř. A třetí, který je od hlavy až k patě celý od krve, říká: „Vidíte támhle toho medvěda?“ „No vidíme,“ odpoví mu ostatní. „Tak já jsem jeho práce!“

Přijde černochoch do obchodu a na rameni má velkého papouška. „Jé, ten je krásný,“ rozplývá se mladá prodavačka, „odkud ho máte?“ „No přece z Afriky, tam jich je plno,“ odpoví papoušek.

Přijde králíček do cukrárny a ptá se: „Máte mrkvovou zmrzlinku?“ „Nemáme, zkus přijít zítra.“ Králíček přijde druhý den a zase se ptá: „Máte mrkvovou zmrzlinku?“ „Ne, snad bude zítra.“ Králíček tedy přijde třetí den a znovu se ptá: „Už máte tu mrkvovou zmrzlinku?“ „Ano, máme,“ odpoví prodavačka. A králíček na to: „Ta je ale hnusná, co?“

Farmář říká ženě: „Dvě z našich slepic už neponesou vejce.“ „Jo? A jak to víš?“ „Ále, před chvílí jsem je přejel traktorem.“

„Včera jsem viděl běžet zajíce a měl na zádech batoh.“ „To já jsem viděl zajíce letět!“ A taky měl na zádech batoh?“ „Ne, orla.“

Víte, proč slimák nemůže utíkat? Protože by mu vlály oči.

.....

Jakub Žák, 8.C; Ivana Stará, 8.B; Radka Košíková, 8.B; Filip Vraspír, 8.C; Martin Rajgl, 9.A

LES VE ŠKOLE ŠKOLA V LESE

I letos jsme se tradičně zapojili do projektu **Les ve škole, škola v lese**. Naším cílem je vést žáky k úctě a pokoře k životnímu prostředí především na základě osobního kontaktu s přírodou, prostřednictvím praktických činností a pokusů.

Projekt probíhá napříč všemi ročníky. Už ti nejmenší žáci se učí o lese a o životě v něm. Projekt je realizován nejen ve výuce, ale především v terénu, kde se žáci učí vlastním prožitkem.

Tak například v měsíci říjnu to bylo sázení bukových sazenic v lese Ochoza, čištění lesního parku Koruna, dále pak v prosinci se žáci starali o lesní zvěř doplňováním krmelce apod. V jarních měsících žáci prověřili své znalosti o CHKO Žďárské vrchy nebo v oblasti myslivosti. To vše probíhá za účasti odborníků z řad lesníků či pracovníků CHKO Žďárské vrchy.

Mgr. Martina Janíčková

- vyrobit odpočinkové polštáře do relaxační místnosti
- sehnat stolní hry a časopisy do relaxační místnosti
- zajistit více zeleně na školní dvůr

DOPRAVA

- ankety mezi rodiči a občany našeho města
- možnost úschovy kol
- zjišťování ekostopy dopravy

Mgr. Martina Janíčková

ZÁCHRANA OBOJŽIVELNÍKŮ

Mnozí z vás si ještě pamatují, když Billa nestála tam, kde stojí, a Obora byla mimo jiné i jakousi oázou pro obojživelníky...

Pro záchranu obojživelníků se v souvislosti s výstavbou Billy vybudovaly tři tůňe, které slouží jako útočiště k rozmnožování skokanu zelenému. Voda v tůňkách ale v závislosti na přírodních podmínkách kolísá, a tak bylo nezbytné vyhrnout si rukávy a o vodu se postarat. Zhostili se toho žáci 9. ročníku pod vedením Ing. Jaromíra Čejky z CHKO Žďárské vrchy. 24. dubna 2012 se vypravili vybaveni kbelíky do Obory a nosili vodu z místního potoka Bezděčka bezmála dvě hodiny, aby tůňky zaplnili po okraj a připravili tak optimální podmínky chráněným obojživelníkům pro rozmnožování.

Mgr. Martina Janíčková

BEZ PRÁCE NEJSOU KOLÁČE

V rámci ekologicko přírodopisných praktik se žáci sedmého ročníku zapojili do projektu Bez práce nejsou koláče.

Projekt trval několik měsíců a nakonec jsme byli k naší velké radosti vybráni jako jedni z úspěšných řešitelů. Za odměnu měli žáci možnost navštívit ekologické centrum Ostrůvek ve Velkém Meziříčí, kde na ně čekala spousta zajímavých aktivit spjatých s tématem projektu.

Nejprve byli zasvěceni do starodávných tajů rozdělávání ohně pouze přírodní cestou, poté si každý vyrobil píšťalku, upekl koláč, ušil voňavý pytlíček naplněný zrnkovou kávou. Nechyběla ani ochutnávka čokolád se značkou Fair Trade, pravého zeleného čaje z Himalájí a vysázení jahodníků.

Nakonec dostal každý upomínkový balíček a jako bonus plnou skleničku pakobylek, které naleznou své místo v teráriu v učebně přírodopisu.

Mgr. Martina Janíčková

SVIŤ, MĚSÍČKU, SVIŤ...

Před nedávnou dobou proběhla na naší škole anketa, která měla zjistit, co žáci nejvíce postrádají v naší relaxační místnosti.

Ze všech odpovědí vítězila jedna - odpočinkové polštáře. No jasně, může se na nich sedět, ležet, válet se po nich,... prostě „správně relax“. No jo, jenže co teď? Polštář, který byl za tímto účelem kdysi zakoupen, vzal již dávno za své, a tak nezbývalo, než přiložit ruce k dílu a obstarat si polštáře vlastními silami. Doufejme, že tuto snahu žáci ocení opatrným zacházením a slušným chováním.

Mgr. Martina Janíčková

12. dubna 2012 jsme v Ekotýmu vyrobili dva polštáře. Nejprve jsme je vycpávali molitanem, poté jsme použili výplň ze starého polštáře. Když jsme viděli, jak v tom byli někteří až po uši a váleli se v té výplni, tak jsme se dost nasmáli. Při závěrečném zapošívání látky jsme si zpívali Sviť, měsíčku, sviť, ať mi šije nit'... Pak polštáře putovaly do přespolký. Doufám, že dlouho vydrží, stálo nás to hodně práce.

Tereza Benešová, 7.A

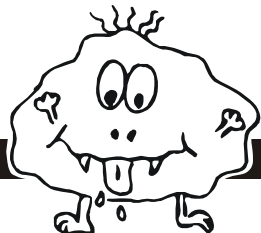

UPŘÍMNÉ SLZY...

PUCLÍKŮV KOMIKS

Erik Havlík z 8.C, náš exkluzivní redakční komiksový kreslíř ©, zachytil situaci ve třídě 9.B těsně před hodinou přírodopisu ©...

KDYŽ SE SETMÍ...

Mgr. Petr Smékal

16. ČÁST

Zdravím všechny příznivce strašidel a jiných potvůrek. Máme tady jaro! Zima sice ještě vystrkuje růžky, ale je to marný boj. Začíná jaro, sluníčko, teplíčko... Po zimním spánku se začínají probouzet jezevci, veverky, medvědi, hejkalové, jezinky, žáci základní školy a spousta jiných tvorů.

Z bahna vylézají bahnivci, žabohrošci, vodníci nebo třeba bahenní dráči. Z dutin ve stromech vykukují klekánice, polednice, hejkalové, kůrohryzavci nebo nebezpeční ohnivci. Z jeskyní u Žákovy hory vylétají v noci první jarní upíři. S hlasitým zíváním vylézají jeskyňky a draci roztahují svá křídla v prvních slunečních paprscích. Prostě je tu jaro a přezimující strašidla musí dohnat to, co přes zimu prospala. Platí to i o strašidlech, kterým říkáme školní. Jejich zvýšenou aktivitu jsme zaznamenali již začátkem března. Které potvůrky se probudily u nás?

Bezhlavec dýňový (Headproustus cucurbitatis)

Výška: 160-190 cm

Váha: 78-80 kg

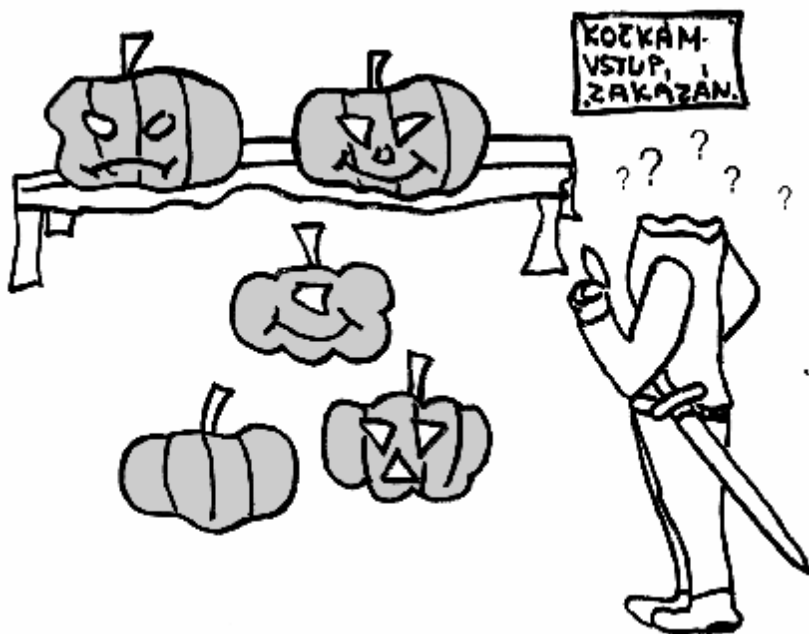
Potrava: nezjištěna

Výskyt: půda a chodby
naší školy

Bezhlavec přes zimu spí vysoko v trámech na půdě naší školy a brzy na jaře se probouzí. Má u střechy takové malé hnízdo, které je vystlané starými sešity a učebnicemi dějepisu. Prý si rád čte o historii z knížek

Bezhlavec je strašidlo, které zná většina lidí pod nesprávným názvem bezhlavý rytíř. Slovo rytíř je velice zavádějící. Náš bezhlavec nikdy rytířem nebyl, tudíž mu tak nemůžeme říkat.

Bezhlavec se také od bezhlavého rytíře liší způsobem, jakým přišel o hlavu. Většina bezhlavých rytířů o ni přišla v boji, na popravišti, při čištění zbraní nebo vinou manželky či jejího žárlivého milence.

Náš bezhlavec způsob ztráty své hlavy tají. Ovšem pečlivým pátráním v kronikách se nám podařilo vytvořit dvě teorie. První pověst je dost zmatená.

Mluví se v ní o ostře nabroušené kose pověšené nedbale na zdi. Dále o kočce a zemědělci, který šel brzy ráno do stodoly a kočku vylekal... Zmatek

a zmatek. Pokusíme se tuto zamotanou pověst rozmotat.

Druhá pověst je o trochu jasnější, ale ne o mnoho. Mluví se v ní o poněkud potrhlem profesoru botaniky, který měl zálibu v historických zbraních. Jednou prý leštil velký jezdecký meč, který mu visel nad krbem, a... - *cenzurováno kvůli násilnému obsahu* - ...a to je druhá pověst.

První pověst potvrzuje to, že si bezhlavec neustále mumlá něco o neinteligentní děvečce, která špatně uklízela zemědělské nářadí. Také nenávidí kočky. Na druhou stranu nosí bezhlavec po svém boku meč, čas od času jej hodí na zem a vztekne po něm skáče... Tak si vyberte.

Proč se mu říká dýňový? Bezhlavec nemá svoji hlavu. Nevíme proč. Buď ji ztratil, nebo mu ji ukradl nějaký sběratel starožitností. Upadal kvůli tomu do hluboké deprese. Ale

před několika lety mu kdosi poradil, že by mohl použít místo hlavy dýni. Pocit, že má něco na krku a že má kam dát klobouk, ho vyvedl z hlubokých splínů.

Od té doby téměř nenadává a nekvílí. Také po meči skáče podstatně méně. Jen ty kočky nenávidí stejně. Ve skříni má celou sadu dýní, a tak se často nemůže rozhodnout, kterou si ten večer nasadí. Skoro jako dámy před skříní plnou šatů.

Bystřejší z vás si asi říkají, že bez hlavy přece nemůže mlu-

vit. Ale může! To jste nikdy, vy chytrolíni, neslyšeli o břichomluvectví? No vidíte, že ano. Tak mlčte!

Málem bych zapomněl na zásadní informaci. Kdy a kde je k vidění? Běžně se plouží po vrchní chodbě v době od 23.45 do 01.30 hod. Na své ploužení a případné kvílení vybírá vstupné: 25 Kč dospělí a děti 15 Kč. Je možné s ním dohodnout i individuální ploužení a kvílení. Něco jako strašidlácká exkurze ☺.

Kostrovín modrokostlivý (Skeletophicus modroscaliscinus)

Výška: 173 cm

Váha: 4,5 kg

Potrava: nezjištěna

Výskyt: přízemí a sklepení naší školy

Kostrovín je klasickým exemplářem strašícího kostlivce. Ten náš je zvláštní tím, že není bílý, ale modrý. Proč tomu tak je? Opět existuje několik teorií.

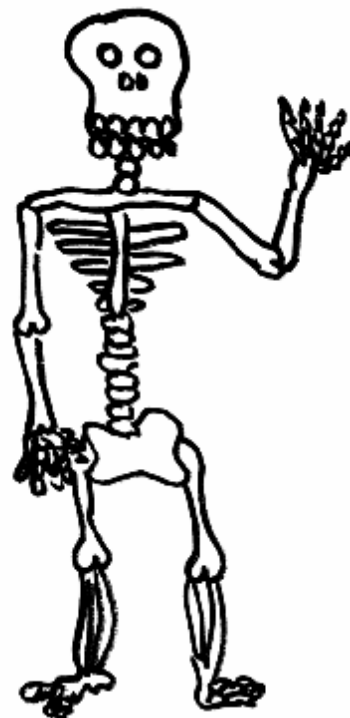
První, nejvíce uznávaná teorie, říká, že člověk, ze kterého je tato kostra, byl šlechtic. Určitě víte, že se o lidech šlechtického původu říká, že mají modrou krev. Modrá krev se prý u obzvláště starých šlechtických rodů prosákne až do kostry a ta se stává modrou.

Na druhé straně je teorie o maléru v chemické továrně na výrobu modré skalice. Prý jeden z pracovníků, který měl na starosti míchání v kotli, nasákl výpary tak, že mu zmodrala kostra.

Třetí, poněkud tajemnější teorie, hovoří o alchymistovi, kterému se vymkl z rukou experiment s kamenem mudrců... Další lidé tvrdí, že marlivý kostlivec použil prostě modrý sprej. Ať už je to jakkoli, náš kostrovín je modrý.

Je to světová rarita. Všude jinde se zjevují kostlivci v klasické bílé barvě. Maximálně známe kostlivce ohnivé, neúplné nebo krvavé. Ale modrý je jen u nás.

Přes zimu spí hluboko ve sklepech a na jaře vylézá ven. Protože se mu špatně chodí do schodů, straší pouze v přízemí. Velice rád si lehal v hrací třídě na ten velký polštář na zemi, než ho nějakí darebáci zničili.

Jediný zvuk, který dokáže vydávat, je klapání čelistí. Ale umí klapat velice strašidelně!!!! Určitě vás napadlo, jak se dorozumívají kostlivci mezi sebou. Je to jednoduché. Používají buď posunkovou řeč, nebo morseovku. Prostě klapají dlouze (čárka) nebo krátce (tečka). Bohužel někteří mladší kostlivci již morseovku neovládají. Nezbyvá jim tedy nic jiného než používat posunky nebo papír a tužku.

PODVEČERNÍ ČTENÍ

Mgr. Jaroslava Truksová

DALŠÍ DVĚ SETKÁNÍ V RÁMCI PROJEKTU CELÉ ČESKO ČTE DĚTEM

8. ČTENÍ SE SAŠOU RAŠILOVEM

Saša Rašilov je významný český herec a člen činoherního souboru Národního divadla. 9. března 2012 si našel čas ve svém nabitém harmonogramu a přijal naše pozvání na podvečerní čtení, které se koná v rámci projektu Celé Česko čte dětem.

Na začátku jsme si s dětmi povídali o českém filmu, hádali hlášky z filmů a vykládali jsme si o profesích, které se na vzniku filmu podílejí. Další část večera už patřila jen panu Rašilovi.

Bravurně na sebe strhl pozornost při čtení staré indiánské legendy o vzniku Velkého vozu, básní od Christiana Morgensterna a pohádky od Boženy Němcové Princezna se zlatou hvězdou na čele. Mezi čte-

ním jednotlivých knih se s námi podělil o rady, jak číst dětem. Na závěr děti vyzvídaly něco z jeho hereckého života.

Děkujeme, že si na nás udělal čas!

FOTO JAN TRUKSA

Osmé podvečerní čtení bylo tentokrát výjimečné - a to se Sašou Rašilovem! Je to vý-

borný český herec, který hraje v pohádkách, televizních seriálech, filmech a má stále an-

gažmá v Národním divadle. Všichni jsme se šíleně moc těšili na pátek a paní učitelka

říkala, že tomu neuvěří, dokud pan Rašilov nedorazí.

Sešli jsme se tentokrát všichni. Všechna dvaadvacet dětí ze 3.A, ale taky rodiče, bráškové, sestřičky, babičky. Paní učitelka nám na podsedáky ve tvaru kytiček napsala hlášky z českých filmů a my měli uhádnout jejich názvy. Byla u toho náramná legrace. Také jsme plnili kvíz, který se týkal natá-

čení. Paní učitelka řekla, že nám chybí herec. A za chvíli do třídy vcházel sympatický pán v saku, kravatě a parádních botách – Saša Rašilov!

Donesl si čtyři knížky a tvrdil, že mu nevádí, když bude číst až do rána. Začal jednou indiánskou pohádkou o souhvězdí, pak následovaly básničky a nakonec vybral moji

oblíbenou Princeznu se zlatou hvězdou na čele.

A pak přišly na řadu otázky. Například: Kolik za to dostáváte? Kolik jste natočil filmů? Také jsem se dozvěděl, že bydlí s rodinou na Vysočině a mají spoustu zvířat. Je to velký sympaťák. Toto čtení bylo úžasné...

Tereza Oravcová, 3.A

9. ČTENÍ S POLICISTKAMI ČESKÉ REPUBLIKY

V pátek 27. dubna 2012 se ve 3.A uskutečnilo již 9. podvečerní čtení v rámci celorepublikového projektu Celé Česko čte dětem. Naše pozvání tentokrát přijaly policistky České republiky – por. Mgr. Jana Martincová a nrap. Petra Šmídová.

Úkolem dětí bylo nejprve vypátrat totožnost schovaného předmětu a vyzkoušet si znalosti z dopravní výchovy. Poté přišlo na řadu to nejhlavnější – čtení.

Paní policistky si pro děti připravily Velkou policejní pohádku z knihy Karla Čapka Devatero pohádek. Čtení se

zhostily bravurně. Děti pozorně poslouchaly vyprávění o policajtech, kteří si na své noční službě začali vyprávět příběhy.

Jedním z nich byl příběh strážníka Vokouna, který na Žižkově sřal hlavy sedmihlavému drakovi. Děti zkoušely domyslet, jak to bylo dál...

V další části podvečera se děti dozvěděly něco o práci policejní mluvčí, vyzkoušely si policejní čepice, okoukly, jak vypadá obušek a policejní plácačka, a zopakovaly si povinnou výbavu jízdního kola.

Paní Martincové i Šmídové děkujeme za další příjemný a tentokrát i poučný podvečer.

PRAHA

SE NIKDY NEOKOUKÁ

ZÁŽITKY Z JARNÍCH EXKURZÍ NĚKTERÝCH TŘÍD DO HLAVNÍHO MĚSTA

7.C OKOUZLILO PALLÁDIUM

V dubnu letošního roku navštívila spousta tříd z naší školy Prahu. Ani my jsme nebyli výjimkou. Exkurzi jsme podnikli 17. dubna. Všichni jsme se těšili. Nejen na to, že si odpočinem od školy ☺, ale i na to, že něco nového uvidíme...

Kupodivu tentokrát nikdo nezaspal, a tak jsme se všichni postupně sešli na nádraží. Tam jsme nastoupili do vlaku, který nás hodně pomalu dopravil do Žďáru nad Sázavou, kde už jsme jen přestoupili na rychlík směřující k našemu cíli, tedy do Prahy.

Cesta byla super. Každý si ve své skupince našel zábavu. Asi po třech hodinách jsme konečně dorazili do Prahy a octli jsme se na obrovském hlavním nádraží. Všude kolem nás byl zmatek a spousta lidí, kteří někam spěchali. Ale to už prostě k Praze patří.

Z nádraží jsme se přemístili na Pražský hrad. Nejprve jsme ale museli zdolat obří kopec a někteří z nás (jako například já ☺) měli jazyk až na zemi. Na Hradě nás uvítala hradní stráž svými kamennými pohledy. Vyfotili jsme se a zamířili na průzkum Pražského hradu.

Nejprve jsme se vydali do katedrály sv. Víta. Tam jsme se rozplývali nad jeho krásou - ať už nad úžasně vyzdobenými okny, nebo nad výzdobou celkově. Když se mi zdálo, že jsme na jednom místě moc dlouho, zaposlouchala jsem se do řeči jinak mluvících lidí. Je to zvláštní poslouchat někoho, jak mluví, a vůbec mu nero-

zumět ☺. Ale na druhou stranu je to zajímavé. Nechtěla bych ale být v kůži cizinců, protože můj pohled na ně, když si povídali, asi musel být zajímavý ☺. Nicméně jsme byli z katedrály nadšení.

Vyšli jsme ven a počkali na sběratele turistických známek a přitom mohli pozorovat úžasné fotogenické Japonce, jak se fotí a pózují, jen aby měli co nejhezčí záběry. Další zastávkou byl Vladislavský sál. Ten jsme prošli a důkladně si ho prohlédli.

Potom jsme přešli k výstavě o Pražském hradu. Tam jsme mohli zhlédnout spoustu zajímavých věcí, ale nejen zhlédnout, dokonce i vyzkoušet a přečíst. Nejvíce nás však pobavily posmrtné oděvy tehdejších panovníků s jistými pouzdry ☺ na jisté věci ☺☺.

Poslední zastávkou, která se týkala Pražského hradu, byla Zpívající fontána u Letohrádku královny Anny, Belvedéru. Tam jsme si poslechli „zpěv“ fontány a vydali se do technického muzea.

Zde jsme měli hodinu a půl rozchod, aby se každý podíval

na to, co je jeho srdci nejbližší. Mnozí si to užili až moc, někteří si to prohlédli a už je to moc nebavilo. No, to se nedá nic dělat, každého baví něco jiného.

Po hodině a půl jsme se sešli a odjeli na náměstí Republiky. Přímo před námi se tyčilo obrovské nákupní centrum Palládium. Všichni jsme byli nadšení jen z pohledu na tuto budovu. A co teprve, když

jsme překročili práh do tohoto odchodu! Nikdo nevěděl kam s očima. Všude spousta lidí, obchodů, jezdicích schodů... Jedním slovem - zázrak!

V tomto obchodním ráji jsme dostali hodinu a čtvrt rozchod, abychom se najedli nebo si mohli koupit dárky pro rodinu či pro sebe. Každý si našel své a čas rozchodu nám rychle vypršel. Většinu z nás po tomto dnu bolely nohy, a tak jsme

byli rádi, že odcházíme na vlak, který nás dopravil zpět domů.

Celá exkurze byla super ☺! Dozvěděla jsem se spoustu nových a zajímavých věcí a doufám, že ještě zažijeme spoustu dalších podobných exkurzí...

Marie Novotná, 7.C

BOJ 8.B O PRÁZDNÁ KUPÉ

12. dubna 2012 se třída 8.B vydala na exkurzi do Prahy. V 5.50 jsme se sešli na vlakovém nádraží v Novém Městě na Moravě, paní učitelka šla zaplatit jízdenky a celá akce, na kterou jsme se moc těšili, mohla začít...

Po chvíli přijel vlak který nás zavezl do Žďaru nad Sázavou, ale po trase musel vlak ještě zastavit v Radňovicích, kde nastoupila Radka s Lenkou. Ve Žďáře jsme přestupovali do vlaku, který už měl namířeno rovnou do Prahy.

Tlačili jsme se jeden přes druhého, abychom si zabrali ta nejlepší místa, hledali jsme

prázdná kupéčka ☺. Na každého se naštěstí dostalo, každá skupinka měla své vlastní kupé. Bylo zhruba 7.15 a vlak se rozjel. Jízda začala a legrace taky.

Hráli jsme různé hry, povídali si, a dokonce se tu i věstilo ☺! Hanka nám věštila různé předpovědi ohledně budoucnosti. Uběhly zhruba tři hodiny a

dorazili jsme na hlavní nádraží v Praze.

Přesunuli jsme se na tramvaj, která nás dovezla na Břevnov, kde stojí Břevnovský klášter. Vešli jsme dovnitř a někteří hledali jako první pamětihodnost záchod ☺. Po chvíli přišel mnich, který se jmenoval Martin a v klášteře žije už šestnáct let. Pověděl nám pár informací

o klášteře a jeho minulosti. Například nám řekl, že klášter tu stojí okolo tisíce let.

Potom jsme šli do místnosti pod klášterem, kam se dříve posílali mniši na tři dny, když se něčím provinili. Bylo to úžasné a zábavné.

Naši další zastávkou byl kostel svatého Cyrila a Metoděje, kde se za 2. světové války ukrývali atentátníci na říšského protektora Heydricha.

Pomaloučku byl čas na návrat domů. Přijel vlak a opět jsme bojovali o prázdná kupé ☺.

Cestou jsme opět hráli různé hry (třeba flašku ☺) a legrace bylo požehnaně. Asi v sedm hodin jsme konečně dorazili domů.

Václav Šebek, 8.B

8.C USNULA V KOSTELE

Ve středu 11. dubna 2012 jsme se všichni ještě celí ospalí sešli už v 5:50 na vlakovém nádraží v Novém Městě na Moravě. Ale nebyli jsme kompletní. Zase nám chyběl pan učitel Sláma ☺! A to jsme ho dokonce speciálně upozornili, v kolik odjždíme, aby to stihl ☺...

Pak už jsme v pořádku dojeli do Žďáru (nesrazil nás vlak jako loni ☺), dokonce jsme stihli včas přestoupit do toho na Prahu (ani Kamilu jsme tam tentokrát nenechali ☺). Cesta proběhla dobře. Skvěle jsme se bavili a pan učitel nás musel trochu krotit v našich hlasitějších rozhovorech.

Vystoupili jsme v Praze na hlavním nádraží a tramvaj se přesunuli do Břevnovského kláštera. Tam nás prováděl

bratr Martin, který nám výklad doplňoval svými veselými historkami.

Pak následovala dlouhá cesta pražskou hromadnou dopravou a ještě delší rozchod, při kterém kluci neodolali a v mekáči hráli karty ☺.

Poté jsme se velmi unavení přesunuli do pravoslavného kostela sv. Cyrila a Metoděje. Naštěstí jsme to přežili celkem dobře, protože jsme skoro celou dobu mohli sedět. A doslo-

va třešničkou na dortu byl půlhodinový film, u kterého se nádherně spalo ☺.

Pak následovala cesta na nádraží a nástup do rychlíku směr domů. Pan učitel nás musel opět krotit, prý jsme byli moc hluční. Bez problémů jsme zvládli ve Žďáře přestup na courák a za 20 minut jsme vystoupili v Novém Městě na Moravě. S velmi veselou náladou hurá domů!!!

Lída Švandová, 8.C

Mgr. Miroslav Sláma

Dnes již není pochyb, že používání takových programů, jako je Word, PowerPoint, Excel, Access ve verzích 2007 a 2010, je považováno za standardní kompetence získané na základních školách. Cílem soutěže odborných a komunikačních znalostí OFFICEARENA 2012 je dlouhodobě zajistit srovnání úrovně základních škol a nižších ročníků víceletých gymnázií ČR v používání informačních technologií se zaměřením na aplikace Microsoft Office.

Soutěž je organizována jako tříkolová, a tak na základních školách celé České republiky proběhla školní kola. Vítězové školních kol postoupili do kola krajského a vítězové jednotlivých kategorií postupují do celostátního kola.

Naše škola od konce minulého roku intenzivně spolupracovala s firmou Microsoft a s hlavním organizátorem – Střední průmyslovou školou Na Třebešíně v Praze – centrem moderních technologií ve škole. V dubnu se pak naše škola jako krajské školící centrum - Center of Education firmy Microsoft stala dějištěm krajského kola

soutěže s **OfficeArena 2012**. Stali jsme se tak hlavním partnerem soutěže společně s takovými firmami, jako je Hewlett-Packard Company, Microsoft Partneři ve vzdělávání, Computer Media, VideoOffice.cz, J4W, První soukromé jazykové gymnázium Hradec Králové, Soukromá střední škola po marketing a ekonomiku podnikání, s.r.o. Most a Evoportal.net.

Téma nižší kategorie soutěže bylo **Informační technologie - včera, dnes a zítra** a kategorie vyšší **Digitální svět kolem nás**. Výstupem krajského kola byly dokumenty v aplikaci MS

Word upravené a doplněné podle předlohy, tabulky v MS Excelu s výpočty a grafy a upravená prezentace ze školního kola.

Soutěž proběhla pro naši školu velmi úspěšně, **do celostátního kola, které proběhne v květnu 2012 v sídle firmy Microsoft v Praze, postupují dva naši zástupci - Aneta Dufková a Ondřej Zelený**. V konkurenci třiceti účastníků obou kategorií si vedli velmi dobře, odevzdané soutěžní práce byly na vysoké úrovni. Přejeme našim zástupcům hodně úspěchů v celostátním kole.

PÁTÁCI OPĚT V KNIHOVNĚ

Mgr. Pavlína Poláčková

Literatura z žánru fantasy byla na programu letošní druhé a zároveň poslední návštěvy obou pátých tříd v novoměstské knihovně. Harry Potter (mimochodem nejlépe prodávaná románová série všech dob) a jeho přátelé zaplnili dvouhodinovku jako nic...

Žáci rozdělení do skupin plnili úkoly související s textem, jež byly zaměřeny především na to, aby porozuměli čtenému textu a dokázali z něj vyvodit správné odpovědi. Nechyběl ani poslech úryvku vedoucí k

rozvoji sluchové analýzy a syntézy následovaný malou školou čar a kouzel.

Kouzelnická hůlka sice neměla jádro z magické substance, jakou měl Harry Potter, ale to nakonec vůbec nevadilo, pro-

tože dětská fantazie při vymýšlení kouzel nezná mezí - pobavili se všichni.

Závěr patřil hledání jednotlivých dílů nejen v počítačovém knižním katalogu, ale také přímo v regálech plných knih.

okénko

ZŠ SLAVKOVICE

Ahoj kamarádi!

Zase o sobě dáváme vědět. Sluníčko už stihlo ukázat svoji sílu a zimní výzdobu ve škole i na oknech nahradila pestřejší jarní. Konečně jsme odložili teplé bundy a čepice, vytáhli kola a díky změně času můžeme trávit více volného času venku. Tak a teď už k tomu, co jsme za poslední období zažili...

KULTURA

Opět jsme mohli naši běžnou výuku zpestřit divadelními představeními. V únoru pro nás divadelní společnost Zlatý klíč zahrála pohádku *Obrázky malíře Juliána*. Tento divadelní soubor pro nás není neznámý, již jsme s ním zažili několik opravdu vydařených vystoupení. Viděli jsme veselé pohádky, obdivovali krásné loutky, zpívali společně písničky, častokrát jsme se stali jejich partnery – herci.

Tentokrát jsme se seznámili s malířem Juliánem, který rád maloval pro divadlo pohádky. Ale ze všeho nejraději měl, když mu na návštěvu do ateliéru přišly děti. To si pak s nimi maličko maloval, chvílku zpíval a pak si s nimi hrál – jak jinak – pohádky...

V březnu jsme viděli dopravní pohádku *Jak Honza přešel na červenou*, kterou pro nás připravili herci z Divadélka Karla Čapka v Hradci Králové. Užili jsme si spoustu legrace, zábavy a napětí. Abyste alespoň trochu věděli, o čem tato pohádka byla, napíšeme krátce její děj.

Bába Havárie se svými pomocníky - falešným kocourem Škrábalem a havranem Krákaem ukradnou ze silnic a křižovatek všechny dopravní značky. Ve městě nastane hrozný zmatek. Honza se pustí s Havárií do boje a s pomocí veverky Čiperky a nás v hledišti se naučí všechny dopravní značky. Zvládne i pravidla křižovatek, a tak Havárie bude poražena a na silnicích zase zavládne pořádek a bezpečnost.

ČTENÍ PRO DĚTI Z MATEŘSKÉ ŠKOLY

15. března 2012 naši školu navštívily děti z mateřské školy. Žáci 2. a 3. třídy si pro ně nachystali „hodinu čtení“. Protože v rámci projektu Česko čte dětem poslouchají žáci čtení dospělých, chtěli si vyměnit role a zkusit si, jaké to je, když oni budou číst ostatním. Připravili si pro malé

děti poučnou pohádku *Proč maminka Adámka nechce*.

Další pohádka *Domeček pod mezí* přímo nabízela k secvičení společné „bzumohry“. Napodobovali společně hlasy zvířat a vyjadřovali radost, zvědavost a strach u komára, vrány i vosy.

Děti ze školky také pomohly hledat Punťovi kostičku hned potom, co vyslechly příběh z knihy *Ztracený Punťá*. Všechny děti napjatě poslouchaly starší kamarády a už teď se těší na další společné čtení.

SVÁTEK UČITELŮ

28. března na Den učitelů čtvrtáci opět překvapili nejen učitele, ale ostatní žáky. Nachystali pro dospělé v družině krásný stůl s občerstvením. Moc nás zaujaly zákusky vyrobené z muffinu, ozdobené kloboučkem ze zmrzlinového kornoutku a vtipně dotvořený obličej. To ale nebylo všechno – ještě paní učitelky musely najít ukrytý dárek! Při hře „Samá voda, přihořívá, hoří“ objevily balíček a v něm krásné šátky pro každou! Taková báječní jsou naši čtvrtáci!!!

Zdraví vás

kamarádi ze Slavkovic

TĚŠÍME SE NA PRVNÁČKY

Stejně jako každý rok i letos se budoucí prvňáčci těšili na svůj zápis do 1. třídy. V naší škole se jich letos sešlo pět - tři kluci a dvě děvčata.

Po vstupu do třídy děti přivítal Večerníček se svou veselou písničkou. Potom dal každému na hlavu svoji papírovou čepici a poprosil je, jestli by mu pomohly posbírat po škole lístečky s pohádkami.

Děti se rozběhly po škole plnit své úkoly. Aby se v naší škole

neztratily, doprovázely je pohádkové bytosti, což byli převlečení čtvrtáci. Na jednotlivých stanovištích plnili budoucí prvňáčci různé úkoly. U Křemílka a Vochomůrky dokazovali svoji znalost barev a geometrických tvarů, u Rákosníčka poznávali číslíčky a počítali různé předměty, u maxipsa Fíka poznávali různá zvířata a rostliny. Na dalších stanovištích také předvedli, jaké umí básničky a písničky,

ukázali kotoul a nakreslili krásný obrázek.

Všem dětem se podařilo posbírat všechny lístky a za svoji snahu byly odměněny malým dárkem. Pěkné odpoledne uteklo jako voda a jak učitelé, tak hlavně budoucí prvňáčci se těší, až se stanou opravdovými školáky a s taškou na zádech budou každý den chodit do naší krásné školy.

Kamarádi ze Slavkovic

PODVEČERNÍ ČTENÍ

Na březnové podvečerní čtení za námi přijela **paní profesorka Hánová** z průmyslové školy ve Žďáru nad Sázavou. Protože učí mimo jiné český jazyk, tušili jsme, že její volba knížky bude odpovídající její profesi. A nespletli jsme se – Čapkova Dášeňka je zárukou kvality a zároveň svým tématem knížka velmi blízká dětem.

Podvečer příjemně plynul - četbu prolínalo povídání o domácích mazlíčcích, které hodně dětí doma má, trochu se přemýšlelo a trochu soutěžilo... Na rozloučenou některé děti věnovaly paní Hánové svoje obrázky „z dějin českého národa“ (jelikož dalším oborem její profese je dějepis).

A závěr? Na přání dětí budeme v družině ve čtení Dášeňky pokračovat...

Neuplynulo moc času a scházíme se zase - náš host má velmi nabitý program, a tak jsme moc rádi, že přijal naše pozvání. Protože nedílnou součástí většiny knížek jsou ilustrace, tímto hostem byl známý ilustrátor dětských knížek **Adolf Dudek**.

Jeho návštěva byla velmi veselá od začátku do konce. Vysvětlil dětem, co je práce ilustrátora, jak vznikají obrázky do knížek a pak začala „výuka“ kreslení pro radost - třeba kreslení pouze pomocí čtyř základních geometrických tvarů či vytváření graffiti na zdi.

Celé vystoupení hýřilo barvami a humorem. Děti při něm zapojovaly všechny smysly a rozvíjely fantazii. Pan Dudek jim předvedl mnoho rekvizit potřebných pro jeho práci a kromě spousty legrace si od-

nesly informace o malířských technikách a o vzniku moderních dětských knih.

Během představení probíhaly soutěže, při nichž děti za všechny správné odpovědi dostávaly obrázky ilustrátora.

Na závěr proběhla autogramiáda, po které měly děti podpisy nejen na vyhraných obrázcích, ale i na čelech, na rukou a podobně...

Kamarádi ze Slavkovic

VEISMÍRNÁ MISE POKRAČUJE

Planeta **Bájných tvorů** byla zatím nejzajímavější ze všech, které jsme dosud navštívili. Nejdřív jsme zkoumali tvory z českých a slovanských pohádek a bájí. Vodníka, čerta, hejkala – ty známe dobře, ti jsou naši, domácí.... Ale víte, kdo je Kostěj Nesmrtelný nebo Jaga-Bura? My už ano.

Dalším zastavením byly severské báje se svými Trolly a nakonec řecké báje a pověsti. Ty nás zaujaly natolik, že jsme jim věnovali celý zbytek výzkumu této planety. Společně jsme si denně četli o Odysseově cestě a o všech nebezpečích, která mu hrozila od Kyklopů, Laistrygonů, Medúzy, Harpyjí, Sirén... I největší neposedové poslouchali jako pěny! A jaké obrázky jsme stvořili – hned z nich můžeme svázat knížku.

Na březem vybrali kapitáni letu směr na planetu **Strojů**. Po vídali jsme si o vynálezech důležitých pro lidstvo – od jednoduché páky po kolo, motor a podobně. Zajímali jsme se o stroje v domácnosti (pro dámy), pak o stroje pojízdné (motorky, auta, tanky – něco pro pány), přemýšleli jsme, jaké stroje jsou potřeba na stavbě, v nemocnici, v zemědělství... A závěrem jsme zavítali na pout' – tam je strojů! Jeden lepší než druhý, až se nám z toho zatočila hlava.

Kromě výzkumných akcí jsme se ještě úspěšně zúčastnili hry Superfarmář. Uspořádali jsme školní kolo turnaje ve stolním fotbálku, a dokonce jsme se dali na ruční práce. S pomocí paní Synkové (maminky jednoho našeho prvňáčka) jsme se pustili do pletení šál a v plánu máme ještě vyšívání.

Ale s příchodem jara hlavně chodíme opět do lesa a trénujeme fotbal na hřišti, abychom mohli opět vyzvat Radňováky. Nebo si to s námi chcete rozdat vy?

Kamarádi ze školní družiny

PUCLÍK

Školní časopis Základní školy v Novém Městě na Moravě – číslo 68 – květen 2012

Vydává Základní škola Nové Město na Moravě, Vratislavovo náměstí 124 výhradně pro vnitřní potřebu.

Redakční rada: Zdeněk Havlík, Mgr. Petr Smékal, Mgr. Ivana Fousková, Mgr. Dagmar Svobodová
Jana Knapčoková, Martina Šikulová, Vendula Svobodová, Aneta Dufková, Leona Vedmochová
Václav Šebek, Karolína Švárová, Marie Novotná, Radka Křížová, Anna Truksová
Daniela Horváthová, David Gregor

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmnm.cz>

Číslo 68 vyšlo 14. května 2012 v nákladu 35 výtisků